

תשורה

חגיגת הבר-מצוה של
הת' ברוך שניאור שי' ברוין

ו' בסלו ה'תש"פ

פתח דבר

אנו מודים לה' על כל הטוב אשר גמלנו, ובחסדו הגדול זיכנו בחגיגת הבר-מצוה של הת' ברוך שניאור שי', ביום ו' כסלו* ה'תש"פ.

מתכבדים אנו להגיש לכל הנוטלים חלק בשמחת לבבנו את "תשורה" מיוחדת זו, הכוללת:

א. לקט מענות וכתבי יד קודש בענינים שונים, רובם ככולם מתפרסמים כאן לראשונה. תודתנו נתונה לאלו שהואילו בטובם למוסרם לידינו, וזכות הרבים תלוי' בהם.

ב. יומן מיוחד בפרסום ראשון מחדשי תשרי-שבט ה'תש"נ, שנכתב בשעתו ע"י הת' [הרב] אברהם שמואל שי' מאן, המתאר את האווירה המיוחדת בבית חיינו בתקופת ההכנה ליובל הארבעים לנשיאות כ"ק אדמו"ר שליט"א. והזמ"ג בימים אלו, ימי ההכנה ליום הבהיר יו"ד שבט, יובל השבעים.

תודתנו הלבבית נתונה לכותב היומן שי', שהואיל בטובו למסור לידינו את אוצרות אלו ע"מ לזכות בהם את הרבים, וזכות הרבים תלוי' בו.

לצד היומן הוספנו כמה תמונות מימים אלו, באדיבות מערכת "רבי דרייו".

בראש התשורה הדפסנו את מכתב כ"ק אדמו"ר שליט"א לחתני בר-מצוה, וכן כתב יד קודש בקשר לזקנו של כ"ק אדמו"ר שליט"א, שחתן הבר-מצוה נקרא על שמו.

כן הדפסנו את שיחת כ"ק אדמו"ר שליט"א מיום ו' כסלו ה'תש"נ (שבה מדובר ע"ד התחלת אמירת ותן טל ומטר לברכה, אשר בשנה זו (ה'תש"פ) מתחילים אמירתו מחר בלילה).

ויה"ר מהשי"ת שיצליח את חתן הבר-מצוה שי' להיות חסיד ירא שמים ולמדן, ככוונת ורצון כ"ק אדמו"ר שליט"א, והורינו שיחיו לאויש"ט ירוו ממנו רוב נחת יהודי-חסידותי.

ושתיכף ומיד ממש נזכה זעהן זיך מיטן רבי'ן בעיני בשר, "מלך ביפו תחזינה עיניך", ויגאלנו ויוליכנו קוממיות לארצנו הקדושה.

משפחת ברוין

ג' כסלו, ה'תש"פ

(* ביום זה התקיימו קישורי-התנאים של כ"ק אדמו"ר שליט"א עם הרבנית הצדקנית נ"ע זי"ע בשנת ה'תרפ"ט. בקשר לזה ולחביבותא דמילתא, הוספנו בסוף התשורה צילום משטר התנאים. (לביאור בנוסח שטר התנאים, מאביו של חתן הברמ"צ - ראה "התמים", כסלו ה'תשס"א).

מכתב כ"ק אדמו"ר שליט"א לחתני בר-מצוה

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213
493-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש

770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ.י.
בי"ה,
ברוקלין, נ.י.

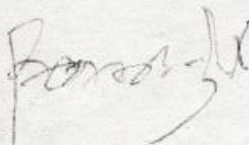
שי

האברך

שלום וברכה

במענה על ההודעה עייד הכנסו לגיל מצות,

הנה יהייר מהשי"ח אשר מבן שלש עשרה למצות
יגדל לבן חמש עשרה וכו' כפטק המשנה (אבות פרק
ה'), ויוסיף התמדה ושקידה בלימודו בתורה, בתורת
הנגלה וכן בתורת החסידות ויהדר בקיום המצות.
והשי"ח יצליחו להיות חסיד ירא שמים ולמדן.

בברכה

5

" כשיא זמנים וסיפורים
כאשר יזכי הלכ זכו
שניאורסאהן "

צילום כתי"ק כ"ק אדמו"ר שליט"א
ע"ד רשימות זקנו הר"ר ברוך שניאור ז"ל
אשר חתן הבר-מצוה שי' זכה ונקרא על שמו

שיחת אור ליום שלישי פ' ויצא, ז' כסלו ה'תש"נ*

– לאחרי תפילת ערבית –

הנחה בלתי מוגה

א. כפי שהכריזו זה עתה¹, כעת מתחילה אמירת "ותן טל ומטר לברכה" בשנה זו, עד ימי הפסח, כרגיל בכל שנה.

ויש לקשר זה גם לכך שבשנה זו התחלת אמירת "ותן טל ומטר לברכה" היא ביום השלישי שהוכפל בו כי טוב, נוסף לכך שבכללות זה חל בחודש כסלו.

ועאכו"כ בשנה זו, שהיא שנת תש"נ, אשר – כפי שפירשו בני ישראל, והולך ומתפשט, שאז זה מקבל תוקף, ועד לתוקף של ענין שהוא מן התורה² – זהו ר"ת "תהא שנת ניסים".

ב. וזה קשור גם לפרשה: כאמור³, באים מהפרשה שבה נאמר "ויתן לך האלקים"⁴, "יתן ויחזור ויתן"⁵, ונכנסים לפרשה ד'ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה"⁶.

והנה, ענין זה ("ויצא גו") קאי על כל נשמה, כמבואר במיוחד בדרושי החסידות בפנימיות התורה⁷ (ועד באופן המובן גם בשכל הפשוט, אפילו של נפש הבהמית, ולא דוקא של חסיד) שזה מורה ונותן כח ומסביר לכ"א מישראל בנוגע לירידת הנשמה בגוף, שזהו הרמז והפירוש הפנימי ד'ויצא יעקב מבאר שבע":

יעקב הוא "יו"ד עקב⁸, היינו שה"חלק אלוקה ממעל ממש"⁹, המרומו ביו"ד – יורד ב"עקב", ועד שמתלבש בגוף גשמי, ומתקשר גם עם נפש הבהמית.

והוא בא "מבאר שבע"; וזה ניכר בכל מקום שהוא נמצא ("וואו נאָר ער געפינט זיך"), דאע"פ שזהו "חרנה" כפירוש הפשוט ב"חרן"¹⁰ (ועאכו"כ כפי הרמזים בזה) – הרי דוקא שם העמיד יעקב את שבטי ישראל [ואפילו שבט הי"ב שנולד בדרך¹¹ – הרי ההתחלה בזה קשורה ג"כ עם נישואי יעקב ורחל שהיו בחרן, ובזה גופא – ה' זה קרוב אחרי שכבר שהה שם ריבוי שנים בהמשך לזה, ועד עשרים שנה ("ארבע עשרה שנה" וגם עוד "שש שנים"¹²),

(* מתוך ס' דברי משיח תש"נ ח"ב (בהוצאת "המכון להפצת תורתו של משיח").

"עשרים (שנה)" בגימטריא "כתר"¹³, וכמדובר כמה פעמים ומבואר בארוכה].

וגם כאשר נמצא ב"חרן", באיזה מקום ואופן שיהי' ("וואו ס'זאל ניט זיין דער חרן און ווי ס'זאל ניט זיין דער חרן") – ניכר שהעמדת השבטים היתה באופן ד"מטתו שלמה"¹⁴ (שהרי ענין זה הי' דוקא אצל יעקב, משא"כ אברהם "יצא ממנו ישמעאל" ויצחק "יצא ממנו עשו"¹⁴).

ג. והנה, בקשר עם ענין הנ"ל ("ויצא יעקב"), ניתנו לו כחות מיוחדים, ולכל לראש – ע"י ברכותיהם של יצחק ורבקה.

וכמדובר בארוכה, ובפרט בדרושי ראש השנה¹⁵ – ברכות יצחק היו ברכות הכי גדולות, שמזה מובן ג"כ בנוגע לברכותי' של רבקה, דלהיותה זוגתו של יצחק, הרי כל עניני יצחק נמשכים ע"י זוגתו, בדוגמת המשכת עניני הנשמה דוקא ע"י הגוף¹⁶, כמדובר ומבואר כמה פעמים; ובמילא מובן גם בענין זה, שבנוסף על ברכת יצחק, גם (אפילו) ע"י ברכת רבקה (שבירכה את יעקב בפני עצמה) "עברה" ("דורכגעאנגען") ברכת יצחק.

וכן נמשך כל זמן שיעקב נמצא ב"חרן", שבכללות קאי על עולם הזה התחתון, כי גם כאשר "חרן" (עולם הזה התחתון) הוא באופן שנעשה כולו טוב בטוב הנראה והנגלה, עד שבאים הרגעים האחרונים ממש לפני הגאולה האמיתית והשלימה – מובן שלפני כן זקוקים לתוספת ברכה מהקב"ה, כדי לקבל את זה ולהיות מוכנים לזה, ודוקא בטוב הנראה והנגלה.

ד. ולכן רואים ענין זה בפשטות בכמה ענינים, ובמיוחד בנוגע להפצת המעיינות חוצה:

דוקא בדור זה האחרון ממש, ובו גופא – בשנים הכי אחרונות, פרסמו, ועד באופן של דפוס, ענינים ודרושים מפנימיות התורה, שעד אז היו רק "כתבים", והיו נגישים רק ליחידי סגולה, החל מרבותינו נשיאינו, ואלו שלהם הראו כתבי ("ביכלאך") חסידות אלו או ציוו עליהם להסתכל בהם, כך שלא הי' שייך לומר בזה "יפוצו מעיינותיך חוצה"¹⁷. כי כאשר הכתבים נמצאו אצל הרביים, הנה אף שבאמת הם השתמשו בהם, ומזמן לזמן גם הפיצו את הכתוב שם – אין זה מגיע לכמות הרבה דכתבים אלו שיצא לאור בגלוי דוקא, ודוקא בשנים האחרונות, ובהן עצמן – בשנים הכי אחרונות, והלך והוסיף ואור.

ועד שגם לגבי הדרושים שנתפרסמו ונדפסו בדורות ושנים שלפני זה, כעת ניתוסף ונתפרסם שלא בערך יותר – מתוך חלק הכתבים שעד אז עדיין לא הי' מפורסם. וכפי שרואים בהערות (וגם "הארות" בא') הן בדרושים בתורה אור, וגם בתורת חיים, ואפילו באור התורה מהצ"צ (שהשנה היא שנת המאתיים להולדתו) – שאין זה מגיע לפרסום והעתקת דרושי הצ"צ באופן של דפוס כפי שנעשה דוקא בשנים הכי אחרונות, והולך והוסיף בהדפסת דרושי הצ"צ, וגם של אדמו"ר האמצעי, וגם של אדמו"ר הזקן, שבהם נכללים גם דרושי ותורות המגיד, ולפני זה – הבעש"ט.

ובהם נתגלו באופן דחכמה בינה ודעת דרושיו ועניניו של האריז"ל; דאע"פ שכבר בימיו אמר ש"מצוה לגלות זו החכמה"¹⁸ – הרי אין זה מגיע לכפי שזה נתגלה באופן דהבנה והשגה, עד שנעשה "יחוד נפלא"¹⁹, היינו שהמשכיל עם המושכל והשכל נעשים למציאות אחת ויחידה, וכמדובר כמה פעמים, והולך והוסיף ואור.

וכפי שרואים מכמה סימנים – שהם אמנם סימנים לטובה, כמבואר בהתוועדות שלפני זה²⁰, שכאשר רואים את מה שנעשה בעולם, ומעיינים ("מ'קוקט זיך אריין") אפילו בענינים שלכאורה אין להם שייכות עם בני ישראל, אלא עם אומות העולם – רואים שמתקיימות שם מהפכות, הן בגשמיות והן ברוחניות (היינו בהנהגתם, שגם אצלם ההנהגה היא רוחנית), אלא שזהו באופן של חסד ורחמים, עד בטוב הנראה והנגלה דוקא, כמוזכר בהתוועדות שלפני זה²⁰.

ה. ויהי רצון, שבקרוב ממש יהי' ה"ויצא יעקב מבאר שבע וילך חרנה", וכפי שממשיך אח"כ – "עשר אעשרנו לך"²¹.

ולפני זה – "ושבתי בשלום אל בית אבי"²², ש"בשלום" פירושו ב' שלום²³, הן שלום ד"נייחא לעליונים" והן שלום ד"נייחא לתחתונים"²⁴, הן שלום בגשמיות והן שלום ברוחניות, ובאופן ד"ושבתי בשלום) אל בית אבי" – יצחק, שגם הגאולה השלישית מגלות הנוכחית קשורה דוקא עם יצחק²⁵. וגם זה יהי' באופן ד"ושבתי בשלום (אל בית אבי)" – ב' שלום, "שלום לרחוק" ו"שלום לקרוב"²⁶, שהרי ה"תשובה" והגאולה מגלות הנוכחית קשורה דוקא עם "לרחוק שנעשה קרוב" – עבודת בעלי תשובה²⁷.

וכל זה נעשה באופן ד"שלום" בפשטות, ומתוך שמחה וטוב לבב, ומתוך בריאות הנכונה, בריאות הגוף ובריאות הנשמה, ובאופן דמוסיף והולך ואור עוד ברגעים האחרונים של גלות.

ולאחרי זה (ובפרט שלפי כל הסימנים מובן שנמצאים ברגעים האחרונים של הגלות, במילא) מתקיים תיכף ומיד ממש ה"ושבתי בשלום אל בית אבי" אצל כ"א מישראל. וכ"א מישראל החליט כבר ש"עשר אעשרנו לך" בפשטות, שזה קשור עם מצות הצדקה (ומתנות כהונה, כפי שהי' בזמנים ובדורות לאחרי זה), וגם "עשר אעשרנו לך" כפי שזה קאי על כל כחות הנפש²⁸, הן דנפש האלקית והן דנפש הבהמית, שהולכים שניהם יחדיו – "עֶשֶׂר" דנפש האלקית ו"עֶשֶׂר" דנפש הבהמית (או בסדר הפוך – שה"עֶשֶׂר" הראשון הוא של נפש הבהמית, וה"עֶשֶׂר" השני הוא של נפש האלקית).

ו. ועוד והוא העיקר – שהגאולה באה תיכף ומיד, עוד בלילה זה.

ובפרט שהתחלנו כבר לומר "ותן טל ומטר לברכה", שבזה ישנו חידוש:

מבואר בכמה מקומות²⁹ ש"טל לא מיעצר"³⁰, ולכן אומרים "מוריד הטל" גם בימות הקיץ. ועפ"ז לכאורה צריך להבין מדוע ממשיכים גם אח"כ לומר "ותן טל ומטר לברכה", כי מהו החידוש בזה? החידוש הוא במטר, שזה נפעל כאשר מתחילים לומר זאת בלילה זה, משא"כ מה שמתחילים לומר "ותן טל" – ודוקא בזה היא ההתחלה ("ותן טל" ואח"כ "ומטר") – אינו מובן, שהרי "טל לא מיעצר", והקב"ה כבר נתן את הטל בימות הקיץ, מבלי להמתין עד יום השלישי שהוכפל בו כי טוב דפרשה זו בחודש כסלו דשנת תש"נ (כמוזכר לעיל), ומה שייך לומר "ותן טל" כאשר "טל לא מיעצר"?

וזה גופא מכריח שגם בטל שייך אתערותא דלעילא באופן גדול יותר (אפילו מאופן האתערותא דלעילא שבטל מצד עצמו³¹), ועד באופן ד"ותן" – ש"כל הנותן בעין יפה נותן"³²; ובמילא גם נתינת הטל נעשית באופן הכי נעלה.

ועד"ז (כמבואר ומובן גם בפשטות) הוא גם בנוגע לכל הענינים שניתנים עכשיו ובכל הדורות שלפני זה באופן של אתערותא דלעילא (שלכן נקראים "טל"), דכאשר תבוא הגאולה האמיתית והשלימה תיכף ומיד ממש – תיתוסף גם בהם הענין דנתינה "בעין יפה", "מידו המלאה הפתוחה הקדושה והרחבה"³³; ובמילא יתוסף שגם ב"טל" יהי' הענין ד"ותן" דוקא.

וענין זה בא מלמעלה מכל סדר ההשתלשלות. ועפ"ז מבואר גם מדוע מקדימים תחילה "ותן טל" ורק אח"כ "ומטר לברכה", דלכאורה היו צריכים להתחיל מ"ותן מטר לברכה", שזהו עיקר החידוש, משא"כ אח"כ מיתוסף חידוש נוסף – שאפילו בטל מוסיפים ג"כ שיהי' עוד טל באופן נעלה יותר? – אלא שמזה עצמו שמקדימים "טל" מובן שזה נמשך ממקום כזה שלמעלה מכל העינים.

וכמבואר בכמה מקומות³⁴ שישנה אתערותא דלעילא ש"שריא באתר שלים"³⁵, ושם גופא היא באופן נעלה יותר מאתערותא דלעילא ע"ד הרגיל; ולכן מיתוסף תחילה הטל – להיותו בא ממקום שלמעלה מכל המקומות ומכל הדרגות ומכל העינים.

ז. ואז גם משתלשל ונמשך עד כפי שיעקב נמצא ב"חרנה", ושם עושה דירה לו יתברך בתחתונים³⁶; ובמילא מובן שאח"כ נעשה גם "ושבתי בשלום", ב' שלום – גם "לרחוק שנעשה קרוב". ואח"כ נמשך גם עד "עשר אעשרנו לך", עשר כחות נפש האלקית ועשר כחות נפש הבהמית, וכפי ש"עשר (אעשרנו) לך" בגימטריא "עשרים", ועד לשתי פעמים "עשרים", שזהו בכלל כפי שענין הכתר יהי' בהתגלות דוקא לעתיד לבוא³⁷, שזהו שלא בערך אפילו לגבי "טל לא מיעצר" כפי שהי' בכל השנים והדורות שלפני זה.

ועוד והוא העיקר, שמיד נעשה "ושבתי בשלום אל בית אבי", ומ"וילך חרנה" בא יעקב עם "מטתו שלימה". ועד"ז נמשך לכ"א מישראל – שבא עם "מעשינו ועבודתינו"³⁸ שהעמיד ("תולדותיהן (פירותיהם)³⁹) של צדיקים מעשים טובים"⁴⁰) באופן ד"מטתו שלימה". וזה ממשיך גם את השלימות בכל העולם כולו, החל דוקא מלמטה מטה ביותר, שאז מגביהים את כל סדר ההשתלשלות, כמבואר בחסידות⁴¹ הדוגמא לכך שכאשר מגביהים איזה ענין, מגביהים אותו דוקא מחלק התחתון תחתון ביותר, שאז בטוחים שיוגבה אפילו החלק הגבוה גבוה ביותר.

ועוד והוא העיקר, שמהדיבור והחלטות טובות בכל עינים אלו, מתגלה מיד בפועל ו"מראה באצבעו ואומר זה"⁴²: הנה רגע הגאולה האמיתית והשלימה, ובמילא מובן שלפני כן הי' כבר רגע האחרון של גלות. ומתקיים בפשטות ה"עשר אעשרנו לך", "בנערינו ובזקנינו . . . בבנינו ובבנותינו"⁴³, בארצנו הקדושה, ושם – בירושלים עיר הקודש, ובהר הקודש, ובבית המקדש, ושם – בקודש הקדשים.

ועוד והוא העיקר – תיכף ומיד ממש. ובפרט שגם ממשיכים ומסיימים וחותמים עם נתינת הצדקה, שהרי צדקה מזרזת את הגאולה ו"מקרבת את הגאולה"⁴⁴, ובפרט צדקה הניתנת ביום שהוכפל בו כי טוב, ובחודש כסלו, ובשנת "תהא שנת ניסים", ומדברים אודות כך ומתחילים את הנתינה (בדוגמת אמירת "ותן טל ומטר לברכה" באופן האמור) בבית ש"מגדלין בו תפילה"⁴⁵ ו"שמגדלין בו תורה"⁴⁵ ושמגדלין בו מעשים טובים, וממשיכים כל זה ב"בית גדול"⁴⁶ האמיתי – בית המקדש השלישי, "מקדש אדני-י כוננו ידיך"⁴⁷.

ועוד והוא העיקר, תיכף ומיד ממש.

[אח"כ נתן כ"ק אדמו"ר שליט"א לכאו"א מהנאספים שי' שטר של דולר לתת אותו (או חילופו) לצדקה].

(15) סידור (עם דא"ח) שער התקיעות בסופו (רמז, א-ב). וראה בארוכה ד"ה ויתן לך תשכ"ח (קונטרס ר"ח כסלו שנה זו) פ"ב (סה"מ בראשית ח"ב ע' לג) ואילך.

(16) ראה זח"א עט, א. קכט, א. ועוד.

(17) ראה אגה"ק הידועה דהבעש"ט – נדפסה בכש"ט (הוצאת קה"ת) בתחילתו.

(18) ראה שער ההקדמות בהקדמת הרח"ו (נדפס גם בהוספה לקונטרס עץ החיים). אגה"ק רסכ"ו (קמב, ב).

(19) תניא פ"ה (ט, ב).

(20) שיחת ש"פ תולדות.

(21) ויצא כח, כב.

(22) שם, כא.

(23) ראה בכ"ז ד"ה ושבתי בשלום תשמ"ז (סה"מ בראשית ח"ב ע' פא ואילך). וש"נ.

(24) ב"ר פ"ל, ה. וראה זח"א נח, ב.

(25) ראה שבת פט, ב.

(26) ע"פ ישע"י נו, יט. ראה ברכות לד, ב.

(27) ראה סנהדרין צו, ב. רמב"ם הל' תשובה פ"ז ה"ה.

(1) ע"י הגבאי לפני תפילת מעריב. המו"ל.

(2) ראה תוד"ה נפסל – מנחות כ, ב. רמ"א יו"ד סשע"ו ס"ד. שו"ע אדה"ז או"ח סו"ס קפ. סתצ"ד סט"ו. ועוד.

(3) שיחת אור לאדר"ח כסלו.

(4) תולדות כז, כח.

(5) פרש"י עה"פ.

(6) ר"פ ויצא (כח, י).

(7) ראה סה"מ בראשית ח"ב ע' נח ואילך. וש"נ.

(8) פרדס שער (כג) ערכי הכינויים בערכו. ע"ח שער (ג) סדר אצילות פ"ב. תו"א ואוה"ת ר"פ ויצא. ועוד.

(9) תניא רפ"ב.

(10) ראה פרש"י ס"פ נח (יא, לב).

(11) וישלח לה, טז.

(12) ויצא לא, מא.

(13) ראה לקו"ת אמור לד, ד. שה"ש לה, סע"ג. ספר הערכים – חב"ד מערכת אותיות אות כ' (ע' סט ואילך). וש"נ.

(14) ראה ויק"ר פל"ו, ה.

- (28) ראה "התמים" ח"ב ס"ע מה-ו [ע, סע"ב-ג]. לקו"ש ח"ב ע' 477 ואילך.
- (29) ראה לקו"ש ח"א ע' 234. ח"ב ע' 545.
- (30) תענית ג, א.
- (31) ראה תו"א בשלח סה, ג. לקו"ת האזינו עג, ב ואילך.
- (32) ראה ב"ב נג, א. סה, א. עא, סע"א. רמב"ם הל' מכירה פכ"ה ה"ד. הל' זכי' ומתנה פי"א הכ"ב.
- (33) נוסח ברכה שלישית דבהמ"ז.
- (34) ראה לקו"ת שה"ש כד, א ואילך. ובכ"מ.
- (35) זח"ג צ, ב.
- (36) ראה תנחומא נשא טז. בחוקותי ג. במדב"ר פי"ג, ו. תניא רפל"ו.
- (37) ראה לקו"ת שה"ש לה, סע"ג.
- (38) ראה תניא רפל"ו.
- (39) ראה סוטה מו, סע"א.
- (40) פרש"י נח ו, ט.
- (41) תו"א בראשית ד, א.
- (42) ראה תענית בסופה. שמו"ר פכ"ג, יד.
- (43) בא י, ט.
- (44) ב"ב י, א. וראה תניא פל"ז (מוח, ב ואילך).
- (45) ל' חז"ל – מגילה כז, א.
- (46) ע"פ חגי ב, ט. וראה זח"א כח, א. תקו"ז תיקון ת. ובארוכה – ד"ה גדול יהי' כבוד הבית תשכ"ב (סה"מ אב-אלול בתחלתו). וש"נ.
- (47) בשלח טו, יז ובפרש"י.

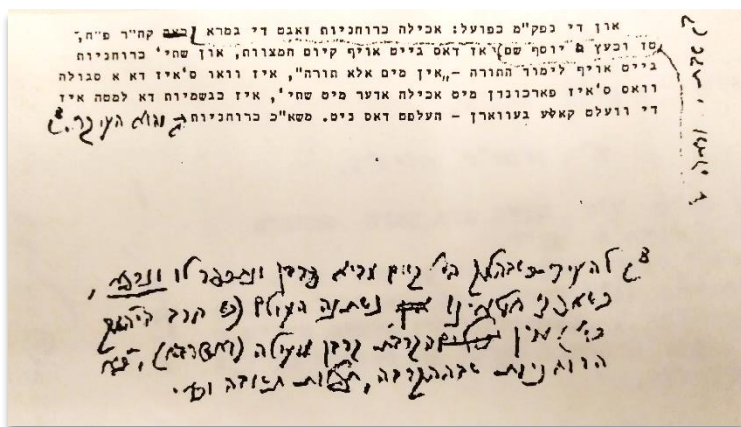

מענות וכתבי יד קודש

א

א' ההגהות בכתי"ק על ר"ד כ"ק אדמו"ר שליט"א בעת היחידות של הרה"ג מוה"ר פנחס מנחם אלתר [האדמו"ר מגור], ביום ד' אייר תשמ"ג [ההנחה נדפסה בתרגום ללה"ק בס' בצל החכמה, ותוכנה נערך וי"ל בלקו"ש חגה"ש תשמ"ג (חכ"ב)]:

[א] בתחילת הקטע נכתב "זאגט די גמרא", וציינו לקהלת רבה ולעץ יוסף שם.

כ"ק אדמו"ר שליט"א רשם בצד ד) [שיעבירו את המ"מ להערה, ושיסיפו לפני המ"מ לקהלת רבה] שבת, וראה [קהלת רבה...].

[ב] הקטע הסתיים בהמילים "משא"כ ברוחניות", וכ"ק אדמו"ר שליט"א הוסיף: והוא העיקר. *

* להעיר-כשביהמ"ק הי' קיים מביא קרבן ונתכפר לו ונרפא, כשמפני חטאינו און נשתנה העולם (כי חרב ביהמ"ק כו') אין יבולת הקרבת קרבן מועילה (ואדרבא), כ"א הרוחניות שבהקרבה, תפלות תשובה וכו'.

ב

מענה לשאלת המניחים בשיחת ש"פ קרח תשכ"ד, בה דובר ע"ד השיטה שכשהיו ישראל במדבר היו רק ב' פרשיות בתפילין.

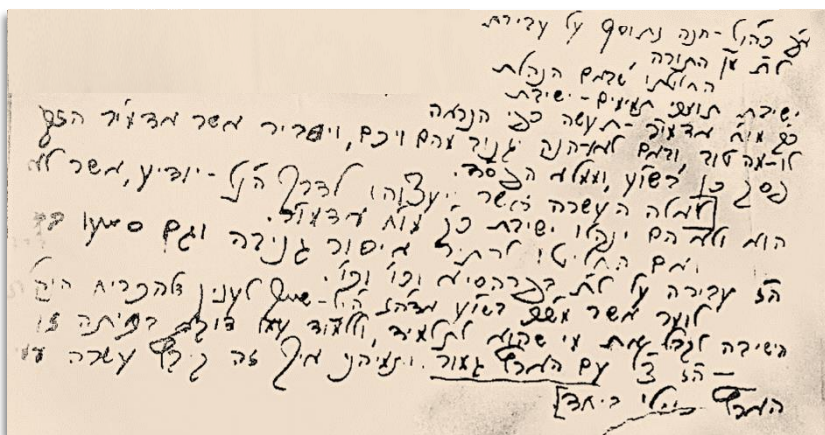
וכתבו המניחים: "מ"ש בע' ט', אליבא שיטת הכסא דהרסנא שבמדבר היו רק ב' פרשיות, שאין להקשות ממ"ש לטוטפות, כי זה נאמר במשנה תורה. לכאורה, ה"ז נאמר גם בפ' בא" (מהעתקה. תוכנו נדפס בתו"מ התועודות תשכ"ד ע' 178 בהערה, וראה לקו"ש ח"ט ע' 52 ובהערות שם):

אבל בפ' והי' כי יביאך שם. ומזה ג"כ (ואדרבא) ראי' להמדובר, ההחילוק בין פ' קדש ופ' והי' כי יביאך (בשניהם הפי' (לפי' זה) "והי' כי יביאך" בזכות זה יביאך - ל' עתיד. ובשניהם כתוב זה בתחילת הענין) - דבפ' שני' סוף הפ' מדבר בזמן שלאחרי הזמן ההתחלת הפ' "מחר", וכפרו"ל לאחר זמן, דכולל כל הדורות, ולכן אמר כאן טוטפות דוקא - טט באפריקי כו'.

ועפי"ז מתורץ ג"כ מה שבב' פרשיות אלו הסמוכות זל"ז - משנה הלשון בא' לזכרון בב' - לטוטפות.

ג

מענה נדיר מכ"ק אדמו"ר שליט"א בכתי"ק לא' התמימים, בקשר להכרח המשמעת של תלמידי ישיבת תומכי תמימים להנהלה (משנת תשי"ד לערך):

ע"פ כהנ"ל - הנה נתוסף על עבירת
ל"ת מן התורה,
החלטתו שבאם הנהלת
ישיבת תומכי תמימים - ישיבת
כ"ק מו"ח אדמו"ר - תעשה כפי הנראה
לר-מה טוב, ובאם לאו-הנה יגנוב מהם ויכס, ויסביר אשר אדמו"ר הזקן
פסק כן בשו"ע, וממלא הפס"ד.

ע"פ כהנ"ל - הנה נתוסף על עבירת
ל"ת מן התורה,

החלטתו שבאם הנהלת

ישיבת תומכי תמימים - ישיבת

כ"ק מו"ח אדמו"ר - תעשה כפי הנראה

לר-מה טוב, ובאם לאו-הנה יגנוב מהם ויכס, ויסביר אשר אדמו"ר הזקן

פסק כן בשו"ע, וממלא הפס"ד.

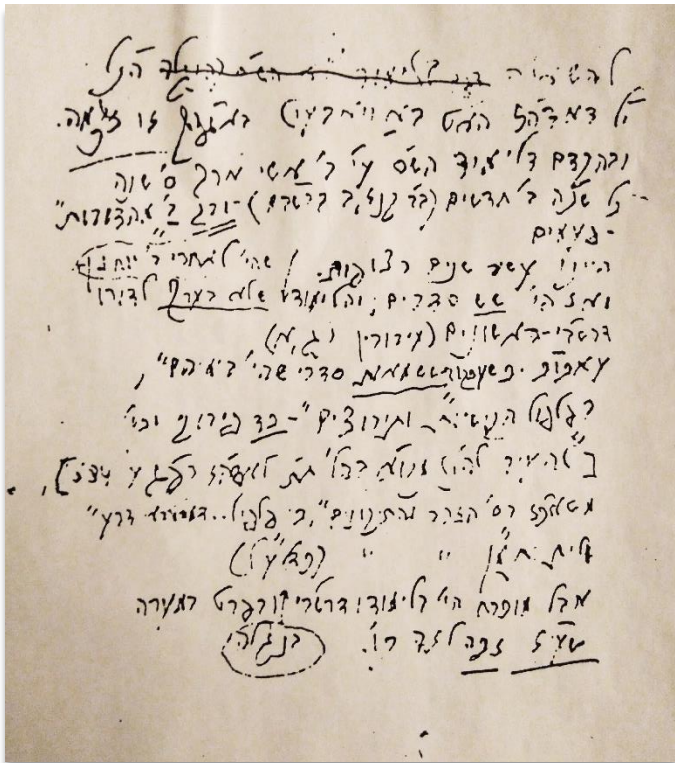
[לאלה העשרה אשר יעצוהו לדרך הנ"ל - יודיע, אשר לא הוא ולא הם ינהלו ישיבת כ"ק מו"ח אדמו"ר.

ואם החליטו להתיר איסור גניבה וגם סייעו בו ה"ז עבירה על ל"ת בפרהסיא וכו' וכו'.

לומר אשר מש"כ בשו"ע אדה"ז הנ"ל - שייך לענין דלהכריח הנהלת הישיבה לקבל את מי שהוא לתלמיד, וללמוד עמו דוקא בכיתה זו - ה"ז צ"ל עם הארץ גמור. ותמיהני איך זה קיבץ עשרה עמי הארץ כאלו ביחד].

ד

כתי"ק למערכת "שיעורים בספר התניא" ע"ד קושיית בעל "מנחת אלעזר" בספרו "דברי תורה", במ"ש באגה"ק סכ"ז ד"עיקר עסקיהם במערה הי' תורת המשניות ת"ד סדרי שהי' בימיהם. . דאילו ספר הזהר והתיקונים הי' יכול לגמור בב' וג' חדשים" - דלכאורה, גם בנגלה יוכלו לגמור את המשניות כולם במשך איזה חדשים (נדפס בשיעורים בספר התניא במקומו, ובלקו"ש חכ"ב ע' 328. הכתי"ק מתפרסם כאן כנראה לראשונה):

להשאלה דגם בלימוד ע"ד הש"ס בנגלה הנ"ל

י"ל דאדה"ז האט באווארענט באגה"ק ק זו עצמה.

ובהקדם דלימוד הש"ס ע"י ר' אשי ארץ ס' שנה
– כל שנה ב' חדשים (ב"ב קנז, ב ברשב"ס) – ורק ב' "מהדורות"
–פעמים
היינו עשר שנים רצופות.

ואז הי' שש סדרים, והלימוד שהי' לאחרי ר' יוחנן – שלא בערך לדורו
דרשב"י-ראשונים (עירובין יג, א)
עאכו"כ כשעסקו ב"שש מאות סדרי שהי' בימיהם",
ב"פלפול הקושיות ותירוצים" – כד פירוקי וכו'
[להעיר להנ"ל מקו"א בהל' ת"ת לאדה"ז רפ"ג ע' 1684]

משאכ"ז ב"ס' הזהר והתיקונים", כי "פלפול . . דמסטרא דרע"
ולית תמן " " (כדלעיל)

אבל מוכרח הי' בלימודו דרשב"י בנגלה ובפרט במערה
שעי"ז זכה לזה כו'.

ה

מענה ע"ד כמה תנאים מוכרחים לפני החתונה (מהעתקה):

1. באם – וזהו הכי עיקרי – הגירות היתה (לדעת רב פס"ד) כהלכה.
 2. באם החליטו שניהם בתוקף – לייסד ביתם על יסודי התורה והמצוה – אינו ענין לחכות בנישואין שמונה חדשים, ואפילו לא פחות מזה.
 3. כמובן מוכרח שיתדברו עם ההורים דשניהם.
- ובנין עדי עד – שזהו חתונה כדרוש – צ"ל התחלתו ע"י שלום בהמשפחות כולל וגם זה עיקר – עם ההורים משני הצדדים במיוחד.
4. אפשר שידידים יקילו עליהם (ע"י דיבורים מתאימים) השקו"ט בכ"ז.
- אזכיר עה"צ.

ו

מענה ע"ד גודל מעלת השלום בית (מהעתקה):

כיון שאמחז"ל שאיש ואשה (נשואים כדמ"י) [כדת משה וישראל] שכינה שרוי' ביניהם - הרי המשך חייהם ביחד בשלום, נוגע כביכול להשכינה - ומובנות ההשתדלות הגדולה שצ"ל בזה מצד כאו"א מהם, ועד לוית[ו]רם (כ) שאינם נוגעים ביר"ש ותומ"צ, כפשוט)

ז

מענה לאחת שכתבה אשר המשפיע והרב שלה אמרו לה לפנות לכ"ק אדמו"ר שליט"א בנוגע לחינוך בני' (מהעתקה):
כיון שאין יודעים מה לענותה - הרי הם אינם בכלל (ידידים) מבינים בזה. ותשאל ידידים מבינים.

ח

מענה בנוגע לבדיקת תפילין ומזוזות (מהעתקה):

בדיקת תפילין ומזוזות - ולהודיע

כרב פוסק דינים

מכיון שכנראה משתמט מלמסור ע"ד הנ"ל כדאי שיבדקו את שלו. אזכיעה"צ

ט

מענה לא' (מהעתקה):

!?! מה תועלת ממענותי אליו שאינו ממלאם?!

היודע לאחרי 40 שנה שיש רבני חב"ד באה"ק

י

מענה לרב באה"ק ע"ד דין ודברים שהי' לו עם ארגון מסויים בארה"ב:

באם יהיו פרטים שלא יתדברו ביניהם - כהחלטת בי"ד רבני אנ"ש שי' ניטרלי.

אזכיר עוה"פ עה"צ לזריזות הכי גדולה ולהצלחה הכי גדולה

יא

מענה לרב שכתב בענין השטחים ע"פ הפס"ד ברמב"ם הל' תעניות (פ"ב ה"ג) "עכו"ם שבאו לערוך מלחמה עם ישראל . . או ליקח מהם ארץ . . הרי אלו מתעניין ומתריעין עד שירוחמו וכו'" (מהעתקה):

ואשרי חלקו וגדול הזכות וכו' כפשוטו, ויאריך ימים ושנים טובות ויוסיף לפרסם ע"ד הנ"ל ובהצלחה.

אזכיר על הציון

יב

מענה ע"ד עסקנות ציבורית (מהעתקה):

במשך הזמן נתקבלו עוד דו"ח מכמה שי' שבאה"ק - ובשינויים מזה לזה. כן, כנראה בינתיים נתבררו כמה דברים ונשתנו כמה - ובחזרתו לאה"ק יתאספו כולם - ויבררו הבפועל ממש עתה ויבחרו מהתכניות המעשיות - בזו שלדעת רובם מעשית ביותר

יג

מענה מחודש טבת תשל"ד, לא' השלוחים שכתב הצעות לקיים הוראת כ"ק אדמו"ר שליט"א בהתוועדות י"ט כסלו וש"פ וישב בנוגע קופת צדקה, סידור ותהלים בכל בית בישראל (מהעתקה):

ע"ד הצעתו להפיץ "פעקעלעך" עם קופת צדקה וסידור כיס נוסח האר"י המכיל גם תהלים, כתב כ"ק אדמו"ר שליט"א:

שכ"ז מן המוכן

ע"ד הצעתו באופן אחר, שבמקום הסידור נוסח האר"י יפיצו את הקונטרס ברכות ותפלות מהמל"ח הכולל תרגום באנגלית, או סידור בנוסח אחר שנמצא עם תרגום באנגלית - סימן כ"ק אדמו"ר שליט"א קו מחיקה [כי אינו מן המוכן].

על כללות מכתבו ובקשתו הסכמת כ"ק אדמו"ר שליט"א, כתב כ"ק אדמו"ר שליט"א:

להשמיט הרשום על הפושקא רק 25¢. לשבוע.

באם אפשר לצרף עוד כריכה אחת אבל א"צ עוד פושקא, לפושקא סתמית (צדקה סתם) [שלא יאמרו שהכוונה רק כו']

יומן תשרי-שבט ה'תש"נ

ע"י הת' [הרב] אברהם שמואל שי' מאן

יומן זה נדפס כאן לראשונה, והוא חלק מתוך יומנו המתאר את הנעשה והנשמע בד' אמותיו הק' של כ"ק אדמו"ר שליט"א בבית חיינו, בשנים ה'תשמ"ז ואילך*. [וזאת למודעי כי ביומן נעשו שינויי עריכה קלים במקום הצורך, כדי להקל על הקורא].

תהא שנת ניסים שנת הארבעים

יום א' דר"ה

תפלת שחרית – 10:00.

הפטרה – ה' לי גאנץ א גוטע ארט. כל חצי האחרון של הפטרה מ"ותען חנה ותאמר לא אדני וכו'" בכה אד"ש בכיות נוראות, קרוב להסוף שמעתי הבכיות.

קודם שחרית האט דער רבי געלאזט וויסען שחצי שעה אחר שחרית ירד להתוועד – זה ה' 2:45, ואז ירד להתוועדות.

התחיל שבכלל אין מתוועדים ביום א' אבל מפני ש"יום שמחתכם אלו השבתות", הוא זמן המתאים לזה. השיחה ה' שעה צייט, אח"ז ה' שיחה קטן.

סיום ההתוועדות 4:00, אח"ז התפללו מנחה.

בכלל ביים פארבריינגען איז נישט געווען מסודר'דיק ווייל מ'האט געהאט זייער וויינציק צייט צו מסדר זיין. מ'האט נאר געהאט איין גרויסע טיש פאר דער רבי, שאר השולחנות היו בחוץ (והוא שבת), וכן עמדו במקום שיושבים וכו'.

מעריב 7:30.

(* היומן דשנות תשמ"ח ותשמ"ט נדפס בתשורה לחתונת רפפורט-מאן (טבת, תשע"ט).

באתי 770 לערך 8:30 כדי שיהי' לי מקום טוב על תקיעות, עמדתי כבכל שנה אצל ה"בענטשעס" מן השמאל של אד"ש – אני עומד קודם ה"בענטשענ'ס" און לאח"ז ווער איך אריינגעשלעפט אין די "בענטשעס" ואני עומד על ה"בענטש" ואני רואה ב"ה – וכן בשנה זו.

אד"ש מתחיל פעם א' למנצח וכו' וזורק הטלית על פניו ועל הפ"ג, הטלית הי' על פניו כשני רגעים אחר שסיים הקהל לאומרו (שבע פעמים). אח"ז אמר הפסוקים, כרגיל היה בקול רם (אח"ז הטלית על פניו וכו' כרגע (?)), אח"ז אמר הברכות. כשתקע – פניו אדומות.

לאחר סדר תקיעות כשמתודים, הטלית על פניו וכו'. לאחר כל התקיעות, הפסוקים, אשרי העם וכו'. אח"ז היה רעש גדול וכל א' רוצה לראות הרבי (הבעל תוקע) וכן כשחזר למקומו.

ר' וויינבערג התפלל מוסף, סיום התפלה 2:45.

מנחה 4:00 אח"ז תשליך. ההתוועדות האט מען אויסגערופען (אחר שחרית) 6:20, ירד 6:40.

לאחר שנטל את ידיו רמז לש. פינסהון [שיכריז] און ער האט אויסגערופען שמי שלא נטל את ידיו יטול. אח"ז אמר אד"ש ללייבל שהוא יכריז שמי עוד שלא נטל ידיו, יש רק שני רגעים לשקיעה, ויאמר לחיים. אד"ש אמר לדוד מענדלבוים לומר לחיים (הוא היה בשמחה גדולה).

שיחה א' – לנגן הניגונים וכו'. ונגנו ניגון של כל נשיא מתחיל מאדמו"ר הזקן, מהרבי נגנו אתה בחרתנו.

שיחה ב' – ענינו של יו"ט של ר"ה שחל בשבת, הזכיר מה שאמר נשיא דורנו שצריך רק עמדו הכן כולכם וכו'. לאחר שיחה ב' התחיל אד"ש לנגן ניגון הקפות לאביו ז"ל ועודד ה"פאל" בראשו כ-70 (?) פעמים.

שיחה ג' – דיבר אודות המשך השנים תשמח ותשמח, תשמט ידיך, שנת ניסים והוראות בפועל.

אח"ז אמר: רגיל לסיים עם ברהמ"ז ויה"ר שיהיה ברכה אחרונה על הגלות ותיכף ומיד ממש (7:45).

אח"ז בירך כ"ק אד"ש, אח"ז התפלל מעריב, אח"ז חילק כוס של ברכה.

בעת חלוקת כוס של ברכה, מוצאי ר"ה

ילדה א' עברה עם האבא שלה ועודדה בידה בסגנון שעודד אד"ש בד"כ ואד"ש עודד ביחד עמה ונגנו בחוזק. אח"ז כשבא החזן עודד בידו בחוזק כמה פעמים וצוה כמה פעמים "צו פייפען". כוס של ברכה נמשך עד 11:45.

צום גדלי'

ירד כרגיל לשחרית בשעה 10:00. באמצע התפלה – סליחות. מנחה – 3:15 כרגיל. לאחר מנחה הי' שיחה של 20 מינוט. התחיל, שכמדובר כמ"פ שנה זו הוא שנת ניסים, וקישר הנו"ן לכמה ענינים ובראשם הקשר לשיעור חומש של היום "יעקב חבל נחלתו" תהא שנת נחלה וכן שנת נותן צדקה וכו', ודיבר שהנו"ן שהולך למטה מהשורה הוא ע"י שיהיה למעלה מהשורה וכו'. אח"ז חילק צדקה ללערך 45 מינוט. מעריב בשעה 7:03.

ד' תשרי

מנחה הי' למעלה בשעה 3:15 (מכיון שלמטה יהי' השיחה להגבירים וכו' ולאח"ז יתחיל השיחה בשעה 5:00).

אד"ש ירד 5:20 לערך, דיבר שיש זמנים מיוחדים שיש להם הצלחה, וכן בעולם ונמצאים ביום שכל רגע מהיום הוא "טוב לשמים וטוב לבריות". ביאר המחז"ל "רבי מכבד עשירים" ואמר כשמתאספים ציבור גדול מעשירים צריכים לקבל החלטה ביחד ליתן כל מה שאפשר ו"מי שיש לו מנה רוצה מאתיים" ליתן עוד יותר, ומשפיעים על אחרים, והסימן של השנה – תש"נ – שיהי' הצלחה באופן ניסי ובפרט שהתחלת השנה הוא בשבת ויהי' שלום בעולם, והקב"ה נותן לא רק כתיבה אלא חתימה טובה לכ"א על הברכה העיקרית גאולה האמיתית והשלימה ע"י משיח צדקנו, אמן כן יהי רצון.

אח"ז חילק לקח לכ"א ואמר שנה טובה ומתוקה. אח"ז אמר להשלוחים ברכה מכל האותיות א-ת סיומו של כל הענין. בשעה 8:15 עלה לחדרו ולאחר משך זמן קצר ירד לתפלת ערבית.

ה' תשרי

למעריב (הזכירו שיהי' מעריב 7:15) ירד בשעה 7:05 כאתמול (התפלל פאר'ן עמוד). לאחר מעריב עלה להבימה ואמר שיחה – לערך 10 דקות. אמר, שכבר עומדים ברובו של י' ימי תשובה וכן במנין שש הוא כבר הרוב וכו'. הזכיר אודות האזינו השמים וכו' שכל הברכות שא' נותן לשני יקויים.

ו' תשרי

ירד לתפלת שחרית בשעה 10:10. שחרית הי' עד 11:15.

בכלל חזרת הש"ץ איז געווען מיט כמה קוועטשעס ווי א מאל. למשל "את צמח וכו' וקרנו" אמר בהניגון (לא הי' זה זה א לאנגער צייט). קודם חזרת הש"ץ נתן לייבל (כמו שהי' רגיל כשיש חתן וכו') לאד"ש צעטיל (מסתמא הי' כאן בעל ברית) ואד"ש קרא את זה משך זמן יותר מהרגיל. אח"ז האט ער געלייגט בהסידור.

כ"ק אד"ש נסע להאווהל.
חזר בשעה 7:45. הי'
שיחה לחצי שעה.

ערב שבת תשובה באתי
לדעטרויט.

לאחר השיחה אתמול
בלילה חילק כ"ק אד"ש
ב'ענוועלאפ' – מאמר
"ושאבתם מים וכו'"

בעת חלוקת המאמר ושאבתם מים בששון, אור לו' תשרי

מהצ"צ, מכתב ו' תשרי, לעקאח ודאלער ע"מ ליתן לצדקה. חילק זה עד
1:25 מלערך 8:00 בלילה.

בהשיחה דיבר באריכות אודות אביו ואמו – שאמו עזר לאביו לעשות
בעניניו, לכתוב ספרים וכו', ס'איז געווען זייער אן אינטרעסאנטע שיחה.

שבת תשובה

ההתוועדות הי' עד 4:00, לאחר שבת האב איך גערופען יאסקע ונתן לי חזרה.

שיחה א' – דיבר וביאר פסוק "דרשו ה' וכו'". שיחה ב' – ביאר למה נתן לעקאח עם מאמר, שתורה הוא "לקח טוב נתתי לכם", וכן ה'קאווער' מהמאמר – יפה, משום שהוא יו"ט, וחילק ביום ה' ג"כ – אע"פ שמחלק עיוכ"פ – משום טירחא דציבורא. שיחה ג' – משקה.

ערב הושע"ר

השיחה הלילה הי' עד 7:30, דיבר אודות בשר ויין וכו'. תהילים – 1:00, עד 2:30.

הושע"ר

ירד לשחרית – 10:30. כשהקיף הבימה, לא נתנו לאחרים להקיף עם אד"ש (אלא מיוחסים) – ובכלל שוהה אד"ש עד שכולם יקיפו. בהקפה הזו – "למען איתן וכו'", הלביש 'גלוצוער'.

בעת העלי' לתורה, הושענא רבה

כשהתפללו מוסף (נ.ב. ר' טעלישעווסקי התפלל) וניגנו ב"שים שלום" הניגון של "וביום שמחתכם וכו'", עודד בחוזק בידו, ואחר שסיימו פ"א, האט דער רבי ארומגעדרייט צו די קינדער – שארף'ס קינדער (אד"ש נותן להם קירוב רב – פעמים רבות בקדיש מביט להם, ובכלל, מביט עליהם באמצע התפילה) ועשה בידו כמה פעמים שוב בחוזק על הבימה (וניגנו זה פעם ב').

לאחר שחרית – 12:15 – חילק אד"ש לעקאח, עס האט נישט גענומען צו

לאנג. 5:30 – פתחו השול ורצו לקבל מקום על הקפות. ב"ה יש לי מקום

אצל ר. – אני מניח שני 'באקסעס'. איך האב געלאזט י. ב. שטיין מיט מיר.
מעריב – 6:45. כשנכנס, עודד בחוזק, וכן קודם שיצא – בחוזק גדול.

הקפות התחיל בשעה 9:00. כשנכנס, עמד ופניו להקהל, הביט רגע ועודד בידו לא' עם ווייסע בארד שילך לצד צפון – ששם עומדים הזקנים – וכן עשה לצירקינד [?], שילך שמה וישאר שמה. לאחר כל "אתה הראת", דרייט דער רבי ארום ופניו הק' לקהל ומתחיל ניגון – איני זוכר איזה התחיל – ולבסוף, כרגיל מתחיל "ופרצת".

הקפה א' הוא של אד"ש – בהקפה הי' כל השול מלא "steam" והי' ציור נפלא – (ס'האט גענומען א משך זמן עד שאד"ש הלך שמה, וכן בחזרה וכן בהקפה הז') – מסתובב כמה פעמים לכל הקהל ואוחז בשני ידיו את הס"ת משך זמן. הקפה ב' הי' לעבעדיק. בא' מהם לא עשה בידו כלל אלא הביט, וכל ההקפות היו קצרים.

הקפה ז' הי' זייער לעבעדיק, סיבב הס"ת למעלה, למטה וכו' משך זמן – יותר לא ראיתי מצד אחרים שהסתירו. כשיצא, עודד בחוזק והפסיק בכל מקום והביט למעלה להאנשים ועודד בידו הק'. סיום הקפות – לערך 11:00. בההקפות וכן קודם זה, כשעושה בחוזק בידו – רוקד מעט על מקומו, כן הי' כמה פעמים.

שמע"צ

נכנס לתפילת שחרית בשעה 10:00, אראפגעלייגט הסידור וכו', והסתובב להקהל ועשה בידו לחזק הניגון. אח"ז שהה רגע והביט (והמשיכו לנגן), כנראה הביט על הילדים שארף, והניחו אותם על בימת אד"ש ועשה בידו להם ולהקהל כ"ז נמשך לערך 2-3 מינוט.

ב"הללו את השם" בהלל – כשניגנו זה – הסתובב קצת ועשה בידו להילדים וכן להזקנים על הצד, וכרגיל בכמה מהקדישים הביט עליהם.

5:50 – הלכתי עם ת.צ. קאניקאו וכמה אחרים בתהלוכה לאושען פארקוויי, עס האט גענומען 2 שעה יעדער וועג, חזרו 11:15. התתוועדות התחיל 9:00, קודם שהתחיל לדבר – כשניגנו ניגון ההקפות של אביו ז"ל – עמד ממקומו, לסוף ביאר כל ה"אתה הראת" – כל פסוק בפ"ע, וחיך ואמר: איך האב געפאלן אף א המצאה צו עס מסביר זיין די אנדערע וועג – בתחילה "כי מציון" וכו'. התתוועדות הסתיימה 12:00, הקפות – 1:00.

כשנכנס למקומו, עשה בשתי ידיו הק' בחוזק. לאחר פעם הא' של אתה הראת – התחיל "על הסלע הק" ועשה בידו בזריזות, לאחר הב' – התחיל הניגון של הניגון "זאל שוין זיין די גאולה", לאחר הג' – כרגיל "ופרצת", עשה [בידו?] בזריזות גדולה.

היום בהקפה של אד"ש, עמד אד"ש על ג' מדריגות העכער, וכולם ראו והי' זייער מלכות'דיק, ועשה כאתמול. כרגיל ההקפות היו א ביסל מער לעבעדיק פון נעכטן (כמו שכתוב בהמאמר). הקפה ז' הי' מעט יותר ארוך מהא', סיום ההקפות – לערך 2:00.

לאחר הקפות רקדו ב770 כל הלילה ורקדתי עד 5:00.

יום שמח"ת

נכנס לשחרית בשעה 10:05, הסתובב ועשה בידו כמה פעמים.

הקפות – אומרים כבלילה ג' פעמים אתה הראת, אחר כל אתה הראת (כאתמול) התחיל אד"ש ניגון. אח"ז הלך אד"ש להבימה והסתובב (עם האחרים עם הס"ת) ג' וחצי פעמים (כהמנהג), אח"ז עלה עם הס"ת והתחיל הניגון, והסתובב ועשה עם הס"ת.

[כמה פעמים באמצע הי' צריך צו פאריכטען די טלית פון דער זייט, וכמה פעמים נפל הטלית רובו מהראש, ואחר שקרה כמה פעמים – עזר לייבל צו פאריכטען דער טלית אויף די פלייצעס וגם בניימן, וכמה פעמים האט דער רבי מפסיק געווען (פון די ארומגיין) צו פאריכטען.

אח"ז חזר למקומו.

אח"ז – פתיחת הארון לקריאה. כשהביאו הס"ת, ניגנו "הרבי שליט"א וכו'", וכשניגנו "העולם", עשה אד"ש בחוזק בידו לחזק העולאאאאא. אחר קריאה – "שישו ושמחו", עשה בחוזק בידו. לאחר ההקפה, נשק אד"ש הס"ת.

ירד להתוועדות בשעה 5:50. כשנכנס אד"ש להתוועדות, שאל לייבל איפה הילדים (שארף'ס). א' מהם לא רחץ ידיו לחלה, בתחילה לקחו אותו צו עם שיקן וואשן די הענט, אבל כנראה אד"ש הביט וע"כ ר' יוניק רחץ אותו עם ה'וואסער' שהי' שמה (שמכינים לאד"ש), ונתן אד"ש להם חתיכה חלה לכ"א ואמר להם צו איינטונקען בה'זאליץ' שאד"ש משתמש בה, אח"ז נתן להם לחיים, וכן נתן לילד אחר שהי' שמה על הצד.

בתחילה טבל אד"ש החלה במלח ואח"ז בדבש. כשניגנו "לכתחילה אריבער", המשיך בה'פאל' 10 פעמים ווי ס'געדיינקט זיך. אחר שיחה ב' עודד בידו.

בסוף ההתוועדות צוה אד"ש לנגן רבותינו נשיאינו, אח"ז אמר שיחה קטנה: מ'וויל מעורר זיין נאכאמאל וועגן ענינים של מעשה בפועל – חת"ת, רמב"ם – ג' פרקים הוי חזקה וכו'. אח"ז בירך כ"ק אד"ש, אח"ז התפללו מעריב – במעריב אמר אד"ש קדיש (כ"ד תשרי – קדיש). אח"ז עשה כ"ק אד"ש הבדלה.

9:15 – התחיל לחלק לכ"א כוס של ברכה, לאחר זמן – בא פיעמנטא און געשפילט מוזיק במשך כל הכוס של ברכה. כשניגנו "האפ קאזאק", עודד אד"ש בידו, וכן ב"הרבי שליט"א" – העולם, "האדרת והאמונה" וכו' – עשה בחזקת משך זמן. כוס של ברכה נמשך עד 2:15.

אסרו חג

בשחרית ובמנחה אמר קדיש. כ"ק אד"ש חזר מהאוהל לערך 7:20. השיחה התחיל בשעה 7:55. התחיל: ס'דאך א יום יאהרצייט שלומדים המשניות באותיות "נשמה", וביאר אד"ש ההתחלה מהמשניות, וביאר זה בעבודה בנפש האדם, ואמר שיום היארצייט הוא יום לעשות פארברענגען, ובחסידים – נוצט מען נישט אויס דער טאג אויף א יום תענית וכיו"ב. ויה"ר שלא יהי' עוד יארצייט'ן אלא יהפכו לימי שמחה (בהשיחה לא הזכיר אודות לחלק לצדקה). אחר השיחה חילק ב' דולרן לכ"א – השיחה הי' עד 8:25, חילק דולרן עד לערך 9:30.

א' אמר לי שהאיש שקיבל דולרן פאר עם, שאל אד"ש שרוצה לידע מה ליתן השם להשייבה במקומו – תומכי תמימים או אחי תמימים, אמר לו אד"ש: זאג זיי דארטן אז משיח קומען שוין, והלה הביט על אד"ש, ואמר לו אד"ש: זאג זיי אז מ'זאל זיך שוין צוגרייטן.

כ"ה תשרי

יחידות בשעה 8:00. יחידות לאורחים הי' עד 9:00, אח"ז חילק דאלארען לערך 2 שעה. אח"ז יחידות לבר מצוה, אח"ז חילק דאלארען. אח"ז חו"כ, אח"ז חילק דאלארען. לערך 12:00 הי' היחידות לתמימים – אני נכנסתי (האחרים, איני יודע למה (מפני כמה סיבות) לא נכנסו) – הי' לערך 10

מינוט. התחיל שכל הענינים הנ"ל הוא בעיקר להתמימים וכו', אח"ז חילק דאלארען ונתנו צעטל (וכן הי' בכל היחידות'ן). נתתי צעטל. היחידות נמשכה עד לערך 12:30.

בעת יחידות הכללית לתמימים, כ"ה תשרי

כשיצא היו 2 פעקלאך, א' כבדה מהשני', הכבדה – לייבל נטל בידו, אד"ש נטל הא' און ארויסגעשטעקט ידו ללייבל שיתן לו גם זה (הכבדה) ונתן לו. כשיצא, יצא א ביסל אראפגעבייגט להצד מצד די שוועריקייט של זה.

כ"ו תשרי

בבוקר לערך 6:30 נסעו לה'טריין, ה'טריין' נסע בשעה 7:45 ונסע לפיצבערג, ה'טריין' בא שמה לערך בשעה 6:00.

6:30 הי' מעריב, לאח"ז שיחה לערך ל10 מינוט. דיבר אודות שבת בראשית – ווי מ'שטעלט זיך אוועק וכו'.

כ"ז תשרי

חזר מהאוהל 7:10. השיחה התחיל 7:38 עד 7:52. דיבר אודות אדה"ר "אדמה לעליון", מעלתו של יום שישי שהוכפל בו כי טוב על יום שלישי צו מאנען הגאולה, לצעוק "עד מתי"! אחר השיחה צעקו "עד מתי".

כ"ח תשרי

לאחר מנחה הי' שיחה, הרמקול לא הי' שמה והגיע רק באמצע.

הלכתי על מבצעים עם ליפי, לא הנחנו תפילין עם אף א'.

שבת בראשית כ"ט תשרי

הי' בר מצוה של יעקב מוניץ (החברותא שלי שני פעמים בשבוע).

התוועדות הא' הי' עד 3:15, בהוועדות אמר שבהמשך לזה יהי' עוד התוועדות וביאר שזהו מצד שינוי – תש"נ וכו'.

בשעה 5:45 ה' התוועדות עד 8:00, אח"ז חילק כוס של ברכה לכ"א שהי' עד 9:30. בכוס של ברכה ניגנו בתחילה כל הניגונים מתהילים, ולאח"ז ניגונים מהרבי (וואס דער רבי האט געלערנט). כשניגנו "סטאווי יא פיטו וכו' ואתה תשמע", עודד בידו הק'.

יום א' דר"ח מר חשון

החברותא שלי, יעקב מוניץ סיפר לי: אסרו חג דשמח"ת הוא יום ההולדת שלו ששנה זו הבר מצוה שלו. אמר לאד"ש שמחר הוא הבר מצוה שלו, נתן לו אד"ש ב' דולרים (ואמר לו: זאל זיין א שנת הצלחה (!)),

בעת הבדלה, מוצאי ש"פ בראשית, כ"ט תשרי

אח"ז עבר האבא שלו ושאל לו אד"ש: דאס איז דיין זון, ואמר: יע, ונתן לו אד"ש בקבוק משקה ואמר לו ב' פעמים "ער זאל זען נישט אויסטרינקען די גאנצע זאך" (כפי שאני זוכר, אמר לו אד"ש גם ע"ד יום הבר מצוה). לא הי' שיחה.

יום ב' דר"ח מר חשון – לא הי' שיחה. ג' – הסדר כרגיל.

ה' מר חשון

הלכתי על מבצעים עם ל., הנחנו תפילין עם א' חדש – הוא אמר שלא הניח תפילין בחייו, ושאלתי אותו כמה שאלות וענה לי חצי וכו'... בלילה התוועדו עד 12:00 בביתו של פיטשע איטקין.

ש"פ נח ו' מר חשון

התוועדות כ"ק אד"ש עד 3:05. עיקר תוכן הדיבורים היו ע"ד להקהיל קהילות בכל שבת ושבת ודיבר בארוכה בענין זה. הי' 3 שיחות: שיחה ב' –

דיבר שאפי' יחיד יכול לעשות זה ולא ליפול בעצמו וכו', שיחה ג' – דיבר אודות ז' חשון.

ז' חשון – אד"ש חזר מהאווהל לערך 6:10 (לא הי' שיחה).

ח' חשון – הסדר כרגיל.

י' חשון – הסדר כרגיל.

י"א חשון – בלילה התוועדו עם ר' איטקין.

י"ג חשון

ש"פ לך. התוועדות הי' עד 3:35. ההוראות העיקרית – ליתן צדקה – המנהל של המוסד להמוסד, וכן במוסדות קוים וכו'. בלילה הי' סדר – 6:30–7:30.

י"ד חשון – בלילה כרגיל למדו עם ה'ההיסקול' קינדער.

ט"ו חשון – התחילו חזרה לעיון על הבחינה בשבוע הבא.

ט"ז חשון – לאחר מנחה נסע אד"ש לביתו.

י"ז חשון – כרגיל.

ח"י חשון

בלילה למדו עם ה'ההיסקול' עד 8:30. בלילה התוועד פיטשע, גם יוסי דערען בא.

י"ט חשון

הלכתי על מבצעים עם ל., ב"ה פגשנו עוד יהודי.

בלילה הלכתי עם ל. לאכול בביתו של ק. וסיפר מעשה ששמע מקרוב שלו על הרבי רש"ב שפעם אחר התפילה בשבת, כשיצא, היו ילדים וואס האבן געשפילט אויף א בוים ונטלו עפעלאך, אמר להם הרבי רש"ב: נעמט נישט די גרינע, מאך זיכער זיי זיינען רויטע (ולא אמר ניט צו נעמען אויף שבת).

כ' חשוון

לאחר התפילה ישבו ר' איטקין, למד המאמר מאוה"ת כהוראת אד"ש

ביציאה מתפלת שחרית, חודש מרחשון

בשבוע העבר, אח"ז התוועדו מעט, אכלו ביחד בשול, אח"ז הלכו אחרים להתוועד בביתו של ר' מיוניץ, אני לא הלכתי.

התוועדות אד"ש נמשך עד 3:00. היו 5 שיחות קטנים.

בלילה נסעו החבר'ה לחזרה לניו יארק, עשו ריקודים לפנ"ז וכדו'.

כ"ב חשוון-כ"ג חשוון

דיברתי עם צ. ואמר שהיום נסע אד"ש לביתו, גם אמר שמחר ר' זלמן גורארי שיחי' יוצא מתפיסא ב"ה.

כ"ד חשוון

לערך 12:30 עשה ר' ראזענבלום, סיום הרמב"ם – כל הילדים באו להחדר שלנו. אח"ז הלכו כמה צו קלעפן מודעות על סיום הרמב"ם וסעודת הודאה ביום ג' בשבוע הבא, בלילה עבדתי עם א. לכתוב הדו"ח. בלילה הגיע המאמר שיצא לאור על כ"ה חשוון – ד"ה "ואברהם זקן", וגם הליקוט פ' חיי שרה בה'פאקס' והדפיסו אותו.

כ"ה חשוון

בבוקר לערך 10:00 נסעו לני. עם 'ווען, ר' זייץ האט געפירט אונז. באו שמה לערך 6:00, בביתו של כ"ק אד"ש היו באמצע מנחה (לא הלכתי, מכיון שחשבתי שלא יתנו ליכנס, אח"ז אמרו לי שנכנסו). בלילה משעה תשע עד אחד עבדתי עם ע. ס. לכתוב הדו"ח.

כ"ו חשון

בתפילת שחרית התפללתי בביתו של כ"ק אד"ש, היו שמה הרבה אנשים, שלוחים, ואחר שחרית נתתי הדו"ח ללייבל. הלכתי על מבצעים, הנחתי תפילין עם 3 אנשים.

כשנכנס כ"ק אד"ש לקבלת שבת, הביט להצד און צום 'בעק' כמה דקות, שהילדים (שארף), הביט אד"ש על הילדים (מסתמא – כן הסדר בכלל) [?].

ש"פ חיי שרה כ"ז מר חשון

כ"ק אד"ש ירד לתהילים 8:50, סיימו תהילים 10:35. כשסיימו, גם כ"ק אד"ש סיים התהילים – בסוף אמר אד"ש גאנץ שנעל – כך ראיתי (בהקדישים לא הביט על הילדים).

אחר עשרים דקות ירד לתפילת שחרית. בהקדישים – הביט על הילדים, שחרית סיים בשעה 12:45.

יש תהלוכה לילך לשולץ בקשר להוראות כ"ק אד"ש להקהיל קהילות בכל שבת, הולכים בבוקר קודם שחרית או אחר ההתוועדות. לאחר שחרית הלכתי לצ. לאכול משהו וחזרתי מיד.

כ"ק אד"ש ירד להתוועדות 1:30.

שיחה א' – דיבר אודות כנס השלוחים, שליח בגימ' משיח – לגלות המשיח שבו, ג' דרגות בשליחות. דיבר שיש שעושים היפך אהבת ישראל, היפך לשון כנס, ואומרים לרבנים מה יעשו – זהו היפך כל הענינים וכו'. לאחר השיחה כשנגנו עודד השירה בידו הק'.

שיחה ב' – עשה סיום ברמב"ם, חילוקו של כאן והלכות תשובה. אמר משהו בהתחלה [?].

שיחה ג' – דיבר אודות להקהיל קהילות.

שיחה ד' – חלוקת המשקה. נטל בהכוס שלו מעט און אריינגעלייגט אין א קליינע בוטעל שביקש מלייבל ונתן כ"ק אדמו"ר שליט"א ליאסי חאדאקאוו ליתן צום זיידע. חילק 33 בקבוקים משקה. לאחר החלוקה התחיל לנגן ניגון ההקפות לאביו ז"ל. אח"ז נתן מזונות לר' בוטמאן, ואח"ז עורר ע"ד אמירת ברכה אחרונה (3:45). הסטעדער בא (למנחה) מעט מאוחר.

כ"ח מרחשון

בבוקר בשעה 10:00 נסעו מניו יארק, ר' זייץ הי' צריך לחזור על חתונה היום בלילה. הגענו לפיטסברג בשעה 7:00 והלכנו להחתונה ... וכשחזרנו, הלכנו לשול ושמענו שהי' שיחה.

שמענו חזרה - כ"ק
אד"ש חזר מהאוהל
לערך בשעה 7:10.
לאחר מנחה-מעריב הי'
שיחה כחצי שעה -
התחיל שמקהילים
כו"כ ובפרט שלוחים
וזה זכות לי לדבר
עמהם. דיבר באריכות
בשליחות - שליח של

ביציאה מתפלת שחרית, חודש מרחשון

הקב"ה בכלל, אח"ז שליחות של שנה וכן של חודש והוא כללי לגבי שבוע, ושבוע - והוא כללי לגבי יום, ויום - והוא כללי לגבי שעה, וכן עד רגע. וכל רגע יש השליחות של רגע זה, וברגע הבא יכול לשלם בלעשות בהוספה אם לא עשה ברגע העבר וכן יש "ניטא קיין פארפאלן" מתחילת ימי חייו (כמו שדיבר אד"ש בהתוועדות דפסח שני תשמ"ט), וכשעושה דבר שיש בו קיום לכל ימי חייו, עושה זה בעוד יותר חיות.

אח"ז כרגיל חילק דאלארען ודיבר עם הר' הירשפרונג על לערך 5 מינוט. באמצע החלוקה עשה בשתי ידיו לעודד הניגון.

בהסיום הרמב"ם בניו יארק - שמעתי שהיו שמה טויעזנטע מענטשן, היו צריכים לשהות אצל הדלת ליכנס.

כ"ט מרחשון

כ"ק אד"ש חזר מהאוהל 6:45, לאחר מנחה-מעריב הי' שיחה כחצי שעה. דיבר באריכות אודות חודש כסלו, חנוכה, יום א' בשבת כמו ר"ה, ההוראה לעשות התוועדות מתחיל מהיום כל ג' ימים. הלילה התוועד פיטשע, באו כמה בעה"ב, התוועדו עד 2:00, דיבר מענינא דיומא.

יום הבהיר א' דר"ח כסלו

בבוקר התחיל סדר 8:00, כולם באו. בלילה הי' סיום הרמב"ם – מהבחורים דיבר יוסף פרידמאן, לאח"ז התוועדו. בלילה לא הי' שיחה.

יום ב' דר"ח כסלו

בלילה העבר התוועד הר' מענדל פוטערפאס ב770 עד 5:00, הלילה התוועדנו ג'כ. שמעתי שמחר יהי' 'אפיל' ב'קארט' בקשר להנ"ל כ"ו תשרי.

ג' כסלו – הלכנו על מבצעים עם ל., הנחנו תפילין עם א', דיבר עם כמה..

ש"פ תולדות ד' כסלו

... כ"ק אדמו"ר שליט"א ירד להתוועדות בשעה 1:35.

שיחה א' – כיבד האורחים שבאו לפגישה, אמר להם לנגן ניגון של שמחה ויאמרו לחיים.

שיחה ב' – דיבר אודות מצב האחרונה בעולם שיש כו"כ ענינים שקרו בעולם ואמר כו"כ "שטעט" שבו קרו ענינים, ואם זה קרה יארן צוריק הי' זה באופן של מלחמה כמו שראו בשנים שעברו, אבל כאן רואים בחסדי ה' שהולך באופן ישר והוא מצד שהוא שנת ניסים וקרוב להגאולה ואין צריכים צו א סאך אריינטראכטען בזה והוא ענין ששייך לכ"א ששמע משני שקרא ה'פייפער' וכדו', "מסתכל באורייתא וברא עלמא" וכו' וכמו שאומר רש"י ב"ואלה תולדות" – "יעקב ועשו האמורים בפרשה" ששייך להעולם לכ"א והמשיך (וכנ"ל) (וצריך יהודי לקחת מכ"ז הוראה בעבודת ה', כיון ששמע מזה. ויה"ר שמכ"ז יהי' הנס בגלוי הגאולה עד ל"מראה באצבעו ואומר זה").

שיחה ג' – דיבר בקשר לכנס השלוחים שפועל בכל העולם עד לה'ערד ציטערנישן' שהי' בארה"ב וכו', ובחסדי ה' בשנה זו בה'ערד ציטערניש' נהרג רק מעט אנשים. ובפרט בשנת הארבעים – "לב לדעת", צריך ליקח הוראה.

שיחה ד' – לעשות ביכל עם השלוחים וחידושי תורה בזה מהשלוחים, שליחות מיעקב וכו' (3:15).

ה' כסלו

חילק דאלארען עד 2:15.

שמעתי סיפור מא. שר' סימפסאן סיפר בסעודת הודאה-ר"ח כסלו אודות לימוד אגה"ק: חאנין רצה להדפיס אגרות'ן בלקו"ש, ושאל סימפסאן את אד"ש אם יכול, שיש כו"כ שהם לרבים. שאל אד"ש: יש כזה? אמר: הן. אמר לו אד"ש להראות לו. כשבא להראות אד"ש, הראה מתשח"י, אמר לו אד"ש: למה לקחת משנה זו? אמר: אזוי איז אויסגעקומען (עפעס אזוי). אמר אד"ש: יש עוד שהם לרבים? אמר: יש. ובוזא יצא ההוראה להדפיס אגה"ק. בתשמ"ט – בהבית, שאל אד"ש סימפסען: מ'טוט אין די בריף? אמר: במאריסטאן בישיבה לומדים בזה. אמר אד"ש: בישיבות אין חידוש שלומדים, ועשה אד"ש בידו ואמר "זינט ס'איז ארויס, האב איך נישט געקראגן קיין איין שאלה, קיין איין הערה וכיו"ב". כך שמעתי בערך הלשון.

ו' כסלו

לאחר מעריב ה' שיחה ל20 מינוט בקשר להתחלת אמירת "ותן טל ומטר", הזכיר עוד פעם מה שדיבר בהתוועדות שיש כמה סימנים בעולם, ובחסדי ה' הם הולכים בדרך טוב וכמדובר בהתוועדות. דיבר אודות השפעת פנימיות התורה בריבוי עצום בדורות האחרונים וכו'. לאחר השיחה נסע לביתו.

ח' כסלו

לאחר מעריב – בשעה 5:20 ה' שיחה על 10 מינוט. דיבר שהוא יום הולדת אדמו"ר האמצעי, וכתב "מלאו ימי ושנותיו" – ולכאורה זהו – למות ביום שנולד – רק בהמיטעלער רבי, אלא הפשט שמלאו ימיו [?].

ט' כסלו

הג' מאמר לט'–יו"ד.

כ"ק אד"ש חזר מהאוהל לערך 6:10. לאחר מנחה–מעריב – 6:40 – ה' שיחה ל10 מינוט. התחיל שהוא יום הגאולה מאדמו"ר האמצעי וצריכים לעשות ענינים של מעשה בפועל בקשר לגאולה, מתחיל מלצעוק "עד מתי!" וזה אין צריכים לצעוק כיוון ... שיבא הגאולה קודם שיאמרו קשעמ"ט שקודם ההתוועדות'ן. דיבר בקשר להפי' יעקב ועשו, שיעקב כבר ה' מוכן וגם מצד עשו, אבל עשו מעצמו לא ה' מוכן. חילק דאלארען ל10 מינוט.

י' כסלו

הלכתי על מבצעים עם ל., הנחנו תפילין עם א', דברנו עמו בקשר למה שדיבר אד"ש בשבת העבר.

ש"פ ויצא י"א כסלו

לאחר התפילה הלכתי לכ. עם כמה, סיפרו כמה וכמה סיפורים מאד"ש הידועים בכלל. מסיבת שבת – 3:15 (משניות בע"פ).

ההתוועדות הי' עד 3:30, הי' ג' שיחות.

שיחה א' – דיבר בקשר ליעקב, "מעשה אבות סימן להבנים", ב' ענינים בסימן וביאר למה יעקב צריך לילך לחרן – השיחה הי' עד לערך 2:45. שיחה ב' – דיבר אודות י' כסלו, התוקף של הצ"צ שסיפר ע"י כ"ק מו"ח אדמו"ר, ועד שאסרו אותו ועד לגאולתו – י"ב י"ג תמוז ועד הגאולה – "עמדו הכן וכו'" ובודאי עשו התוועדיות ויש להוסיף וכו' וכו'. שיחה ג' – לערוך התוועדיות בימים הבאים, ט"ו בו, והכנה לזה יום י"ד, ואם לא עשו מאיזה סיבה ביום יו"ד בו יכולין להשלים זה. ויה"ר שתיכף יבוא משיח צדקנו, ו"עמדו הכן כולכם", און שוין צוגעפוצט די קנעפ, ודי והותר, וכבר נשפך החוצה.

לאחר שחילק המשקה התחיל ניגון ההקפות לאביו ז"ל.

י"ב כסלו

בלילה בא מאמר לי"ד כסלו (על הפאקס). כ"ק אד"ש חזר מהאוהל לערך 6:15.

י"ג כסלו – הסדר כרגיל.

יום הבהיר י"ד כסלו

כ"ק אד"ש חזר מהאוהל 6:00. לאחר מנחה-מעריב – 6:30, אד"ש פנה להקהל ואמר שהוא יום שקיימא סיהרא באשלמותא, לכן יחלקו צדקה, וכל המוסיף מוסיפין לי'. אח"ז כשבא להסטענדער שבו חילק לצדקה, אמר: ס'איז דאך קיימא סיהרא באשלמותא, יום שהוכפל בו כי טוב, אח"ז חילק דאלארען 10 מינוט.

בלילה התוועדנו משעה 11:00 – 2:30 בביתו של פיטשע, גם ר' יוסף ראזענבלום התוועד. דיברו אודות ענינו של אמת שיהי' אדם בפ"ע בלי להביט למה שאומר אחרים, קבילו החלטות טובות בקשר לשנת הארבעים. י. סיפר מעשה בשם יואל כהן שלא עשו טייפס מהפארברענגענישן ושאל רשות מר' חאדאקאוו לעשות, ואמר להם – ובלבד שיהי' פרטי לזמן קצר ואח"ז יאבדו אותו. ובא זמן – תשט"ו שאמר אד"ש מאמר שלא הי' מובן, ושאל יואל רשות מר' חאדאקאוו ש'טייפ' זה ישאר אפי' אצלו (חאדאקאוו שי'), ואחר ששאל אותו, הסכים. אד"ש שמע טייפ זה (אומרים שיואל הביא זה לאד"ש), וכששמע זה – ישב עם הידים על ראשו הק' ושמע זה משך זמן רב. אח"ז אמר שרואה עכשיו למה אין מבינים, ואמר שכשאומרים מאמר מנביעות השכל קשה לאומרו באופן שיבין, ואמר אז מ'וועט פראווען אראפבריינגען צו שכל. אח"ז – כמה מאמרים הבינו, ואח"ז הלך כרגיל (בלא הבנה).

ט"ו כסלו

סדר התחיל 9:15 עם שחרית. יאסי נתן לי רשות צו פארן צום רבי'ן שליט"א מארגן.

כ"ק אד"ש חזר מהאוהל לערך 6:10 .

פעם בא א' לכ"ק אד"ש ואמר לו שיש לו מחלה (יענע מחלה) און ס'איז זייער אן ערנסטע מצב. כ"ק אדמו"ר שליט"א כתב משהו על פאפיר ונתן לו ואמר ליתן זה צו דעם דאקטער ואח"ז זאלסט עס נעמען און צורייסען, ווייל אויב מ'וועט האבן א רפואה פאר דער מחלה, וועט דער אויבערשטער געבען ר"ל נאך א מחלה וואס מ'וועט נישט קענען היילען. וכן עשה – צוריסן, והדאקטער נתן לו הרפואה שכתוב ע"ז צומישן זה עם זה וכדו', ונרפא (אבל כנראה, רפואה זה שנתן אד"ש איז פארשפרייט געווארן, ועכשיו יש ר"ל מחלה שני' שאין לה רפואה).

... אמרו שלא לפרסם מה שאמר כ"ק אדמו"ר שליט"א בהתוועדות דש"פ תולדות בקשר למהפכות בעולם לטוב וכו', וגרשון בער פרסם זה. וא' כתב לאד"ש – איך הי' יכול לעשות זה, ואמר אז פאר די לעצטע 40 יאר איז דא אזיינע וואס ווילן טאן און שפיץ חב"ד לאזט נישט (כתב עפעס בקשר לבאמבע'ס).

ט"ז כסלו

בבוקר 9:00 נסעתי לה'טריין סטיישען' לנסוע לניו יארק לכבוד שבת וי"ט כסלו, באתי שמה בשעטומ"צ בשעה 8:00.

לאחר שחזר כ"ק אד"ש מהאוהל – לאחר מנחה-מעריב – חילק לכ"א שטר של דאלאר (איני יודע אם א' או יותר)

י"ז כסלו

ירד לתפילת שחרית בשעה 10:05, כשעלה להבימה, חזר להקהל ועשה בידו הק', כרגיל. הלכתי על מבצעים בעצמי והנחתי תפילין עם 4 אנשים.

ירד לקבלת שבת לערך בשעה 5:10. קודם שנכנס להמקום ששם הוא ה'טישן', הי' שמה ילדים והי' שטופעניש, וכ"ק אד"ש הביט עליהם בחיוך ושהה מעט ואח"ז המשיך. ובהקדישים כרגיל הביט על הילדים (שארף'ס).

ש"פ וישלח ערב חג החגים י"ט כסלו

ירד לתפילת שחרית 10:00. כשניגנו "שיבנה" (קודם קדיש דרבנן), המשיך הניגון יותר מהרגיל והביט להצד – להילדים, וזו מעט מהסטענדער ועשה בידו הק' להם. בהתוועדות עמדתי אונטערן טיש.

כ"ק אדמו"ר שליט"א נכנס להתוועדות 1:30, ניגנו "פדה בשלום".

שיחה א' ארכה יותר מחצי שעה, התחיל שהוא ערב י"ט כסלו, ונקודת השיחה הי' מספר הישר ע"ד המשך כל הפרשיות בראשית, נח, ויחי, נח – נייחא בעליונים ובתחתונים, ודוקא ע"י לך-לך וכו', פ' ויגש – יוסף ויהודה, תפלה וגאולה, ואח"ז ויחי וכל ההמשך בזה.

אמר שיעשו התוועדות בי"ט כסלו ויש מעלה בשנה זו, מלבד שהוא שנת ניסים, גם הוא במוצ"ש – סעודתא דדוד מלכא משיחא, ועיקר ההתוועדיות של נשיאינו רבותינו היו במוצאי י"ט כסלו, גם ימשיכו מהתוועדות זו התוועדות מאנשים נשים וטף דוקא. גם הזכיר שני פעמים אודות המשך הימים – טו"ב כסלו, ח"י כסלו, י"ט כסלו. אח"ז הזכיר אודות חנוכה (שהוא גם מתברך משבת זו (?)) ובשנה זו שר"ה חל להיות בשבת – (אבל לא כל פעם) גם יום הא' של חנוכה חל בשבת, ובשנה זו הוא כן – וחנוכה הוא נמי כל שבוע, ויום הא' וביום השבת שייכות לר"ה. וכן לשמח"ת..... בשמחה ובטוב לבב.

כשניגנו אחר השיחה, עשה בידו (כפי שנראה לי משמיעת הקהל). לאחר שסיימו לנגן, אמר שהאורחים יאמרו לחיים, ומי הוא היו"ר שלהם... אמרו לחיים, אח"ז אמר: זאלן די אורחים זאגן צוזאמען "ופרצת", ועשה בידו כמ"פ (כנ"ל).

שיחה ב' – וכרגיל בכגון דא יחלקו משקה המשמח, און בכלל אין אן ענין וואס האט א שייכות מיט ספרים (צו דער ספרי), וקדושה אינה זזה ממקומה, אלא לבנות ע"ז, וגם להזכיר עוה"פ שמפני שבת יחלקו חלק מהמשקה כאן – השיחה ארכה כ-10 מינוט.

הי' 17 בוטלאך. לאחר החלוקה (בלי שישאל ללייבל אם נגמר) התחיל לנגן ניגון ההקפות דאביו ז"ל, ואחר כמה דקות עמד כ"ק אד"ש ממקומו (מיד הלכתי פון אונטערן טיש) – הפנים של כ"ק אד"ש האט געלויכטען ועשה בחזק בידו הק'. חלק מהזמן האט דער רבי געפאטשט מיט די הענט וחלק מהזמן? געפאטשט (היד ימין אנגעוויקלט). לאחר כמה זמן ישב על מקומו.

. . איז צוגעגאנגען צום רבי'ן בכוס יין ועשה "שהחיינו" בשם ומלכות ובפה"ג והתחיל צו דרשנ'ן ולא שתה, ואד"ש עשה בידו לו לשנתות, ואד"ש עשה בידו בתנועת ביטול.

אח"ז אמר ההוא אז די קינדער דא בעטן פונעם רבי'ן צו מאנען א פארברענגען י"ט כסלו, אנדערע קינדער בעטן אז דער רבי זאל זאגן א מאמר י"ט כסלו, פון אלע גדולי הדור בין איך דער איינציקער וואס קען עס בעטן, און איך האב זיי געזאגט אז דער רבי זאל טאן ווי ער פארשטייט. חייך אד"ש ואמר לו: האט איר שוין אליין געזאגט אז איך זאל טאן ווי איך פארשטיי. הנ"ל: אויב אזוי, גיב מיר נאך א שטיק מזונות (כבר נתן לו כ"ק אד"ש א' לפנ"ז), ואד"ש נתן לו שנים.

אח"ז אמר אד"ש להחזן לנגן יהי רצון שיבנה, אח"ז עורר ע"ד אמירת ברכה אחרונה (2:50).

ירד למעריב למטה בשעה 5:20, כ"ק אד"ש אמר קדיש.

י"ט כסלו ר"ה לחסידות

קיבלתי דאלער בשעה 1:00 ואמר: ברכה והצלחה. כמה אנשים פאר מיר הי' א' ששאל אד"ש משהו, ואמר אד"ש: אה, ושאל עוד ואמר עו"פ: אה, ועו"פ אמר: איך הער נישט וואס איר זאגט (שמעתי מה שאד"ש אמר ולא מה

שאמר הוא), אלע (מזוזות (?)) זיינען כשר, זאל פרעגן ביי א רב, איך פסק'ן נישט קיין שאלות (איך בין נישט קיין רב (?)) – ווי ער זאגט, זאל זיין בהצלחה רבה. סיים דאלארן לערך 3:00.

(לאחר מקוה) נסע להאוהל בשעה 3:45 וחזר בשעה 7:20. השיחה התחיל בשעה 7:50. דיבר שהיום וכל יום א' בימי השבוע מיום ששת ימי בראשית מיתוסף עוד יותר. אמר להתוועד היום בלילה וכן התוועדו עד שהתוועדו עד חנוכה. אחר השיחה חילק צדקה משך זמן. נסעתי עם ל. לחזור והגענו לפיטצבערג בשעה 6:00 בבוקר.

כ' כסלו – חזר מהאוהל לערך ב6:40. בשעה 7:05 חילק דאלארן לכ"א (א' לכ"א).

כ"א כסלו

8:00 – יחידות לאורחים ל40 מינוט. דיבר באריכות שיהודים מפוזר ומפורד בין העמים, ואפי' במקום שאין שם יהודים, שמעו ע"ד יהודים – שיש עם שיש להם מנהגים משונים, ולא רק בר"ה ויוהכ"פ סוכות וחנוכה וכו', אלא בכ"י ויום יש להם מנהגים שונים, ויפעלו על האומות שיקימו ז' מצות ב"נ. דיבר באריכות בקשר שיפעלו על הנשים וגם קטנות להדליק נש"ק.

כ"ב כסלו – הסדר כרגיל.

כ"ג כסלו

6:00 הי' כינוס תורה, יאסי ראזענבלום דיבר, ל. דיבר ג"כ.

לאחר שחזר מהאהל, מנחה-מעריב הי' בשעה 6:40 והי' שיחה ל15 מינוט – הוא ערב שבת של שבת חנוכה ועושים הכנה, לא רק לשבת סתם אלא לשבת חנוכה. אמר שלכאו' מה יעשו כב"ש או כב"ה, שכשמשיח יבוא יהי' הפסק כב"ש (לא כבשאר מחלוקת'ן שישאר כמו שהוא עד עכשיו) ואמר אד"ש שמשיח יבוא און דאס זאל זיין דער ערגסטע פראבלעם וכו'.

כ"ד כסלו

בלילה הלכתי לביתו של ר' רפאל ראזענבלום, יש לו פיקטשער מאד"ש (יותר משנה קודם הנשיאות) אצל חתונה של א' (ידיד שלו במאנטריאול – של ר' ראזענבלום) והוא לומד על הצד עם כמה בחורים אחרים, בעת הקבלת

פנים. אמר לי שזוכר שנתנו כבוד לאד"ש, עשו דרך וכו'. סיפר לי כמה ענינים, מהם זוכר שפעם בהתוועדות א' אמר אד"ש שרוצה לומר מה שהוא אבל בהתוועדות שלפנ"ז היו ב"האטעל" און מ'איז געווען צו באקוועם, ולא הייתי יכול לדבר בזה.

יום א' דחנוכה כ"ה כסלו

ההתוועדות הסתיימה 3:45.

שיחה א' בקשר לחנוכה. אד"ש עמד ממקומו לראות המנורה אם דולק עוד – ולא דלק, ואמר שהגבאים יראו שלכה"פ בשבוע הבא בשבת, ועוד יותר בחול, ידליק כל המעל"ע. לאחר השיחה אמרו להאורחים לומר לחיים ולנגן בחוזק ועשה בחוזק בידו הק'.

שיחה ב' – דיבר בקשר לניטל נאכט, יש ספק אם הוא כאמעריקא או כרוסא. הבחורים בניטל נאכט האבן גענייט די הייזן וכיו"ב, ויעשו בלילה זה דבר וואס מ'נוצט די קאפ, למשל שראו אצל רבותינו נשיאינו – געשפילט שח-מט.

בלילה הכינו עבור ה'דאלי' של מחר.

נר ב' דחנוכה כ"ו כסלו

כ"ק אד"ש חילק דאלארען בבוקר עד 3:15. נסע להאוהל – 4:30 וחזר ב7:10 לערך. לאחר מעריב (7:40) עשו הדלק"נ, 8:50 אמר שיחה שארכה כ-5 מינוט. התחיל: געבן חנוכה געלט קשור עם מצוה, ובפרט בדיבורים כיו"ב מחלקים לצדקה, ויחלקו 2 דאלארען – א' לצדקה וא' לחנוכה געלט, ואותם שאין רוצים ליטול חנוכה געלט – און ווער וועט עס נישט וועלן נעמען – יתן שניהם לצדקה. וחילק דאלרען לערך שעה צייט.

נר ג' דחנוכה כ"ז כסלו

חזר מהאוהל – 6:10. 6:43 חילק דאלארען לכ"א ע"מ ליתן לצדקה.

נר ד' דחנוכה כ"ח כסלו

הי' 'קייבול' מה'ראלי', וכן מפאריז, רוסיא, ארה"ק, לונדון – הדלקת המנורה, וב770 הי' כמה וכמה 'מאניטאר'ס' והלידים ראו זה, וכן אצל אד"ש

הי' א'. הלכתי עם כמה אחרים למקום צו עס זען – ס'איז נישט געווען אזוי קלאר – ראו איך שמדליקים המנורה בהמקומות הנ"ל, הראו איך אברהמ'ל שם-טוב נותן ל'בוש' מנורה, וכן . . . מדבר באוסטרליא.

בעת מעמד "חנוכה ליוון", כ"ח כסלו

אחר שראו שם אברהמ'ל שם-טוב, האט דער רבי שטארק געפאטשט מיט די הענט, וכן הי' כמה ענינים (וכבר נרשם ע"י זאק).

שיחה א' התחיל בשעה 3:50 עד 4:00. דיבר אודות הקהלת כמה מנינים מישראל צוזאמען, ו"כל בי עשרה (ועוד יותר) שכינתא שריא". כבר צעקו "עד מתי", לעשות "שהחיינו" בכל השטורעם כשיבא משיח צדקנו. הזכיר אודות הניגון "הנרות הללו", ואחר השיחה עורר אברהמ'ל שם-טוב שינגנו "הנרות הללו" וכן עשו, כשניגנו "על ניסיך וכו'" – המסך הי' על הערים הנ"ל, ניגנו זה צוזאמען והי' יפה מאוד. ר' אליהו בא"י האט געגעבן א פייערדיקע דרשה.

לאחר השיחה השני' שארכה כ-35 דקות, חילק 4 דיימס לכל ילד, בתחילה חילק סתם, לאח"ז האט מען עס געלייגט אין א 'בעג', ודאלארען נתן להטנק'יסטין. לייבל שאל לאד"ש איך יחלקו הדיימס, ואמר: בעסער טיילן אליין.

היום באו לכאן יצחק בערגשטיין, מנחם רפפורט והשני ראזענבלום'ס למשך זמן. בלילה התוועדנו בביתו של יאסי ראזענבלום, גם הי' שם ר' אפרים ראזענבלום ור' איטקין והתוועדו. לאחר שחזרנו מלראות ה'קייבול' – 4:30, הלכו צו ארויפלייגן די מנורה (בקשר וואס מ'האט געהאט א גאנצער משפט וכו', והיום יש רשות צו לייגן בדרך עראי וכו' וכו').

נר ה' דחנוכה כ"ט כסלו

הלכנו לחלק מגורות. בשעה 5:00 הי' 'פאראד' עם ה'קארס' שהי' להם מגורות והלכו ל'סיטי האל' ששם הדליקו המנורה, והי' שמה הרבה אנשים ונשים וטף, הי' שם ה'ניוס' וכדו' וכן ביום העבר.

לאחר שחזר כ"ק אד"ש מהאהל חילק דאלארען לכ"א.

יום א' דר"ח טבת ו' דחנוכה

לערך בשעה 12:30 הי' ההלוי' של ניסן גורדון ואד"ש יצא להלוי' (לא היית שמה).

מנחה – 3:25. כשאד"ש עמד ושהה לחזור לקדושה, עלה ילד ועשה שלום לכ"ק אד"ש ואד"ש הביט עליו וחזר לו לשלום בידו הק'. לאחר מנחה – הדלק'נ. אח"ז דיבר לה'תפארת זקנים לוי"צ" – נתן ברכות רבות שיחיו עוד יותר ממאה ועשרים, דיבר אודות חסדו של מדינה זו והפרעזידענט שלו שנותן רשות לעשות מצות וכדו', ועוד יותר עוזר לזה. דיבר שעל הממון כתיב שמבטיחים בה' ובאופן של 'טראסט'. אח"ז נתן דאלארען להממונים. כשיצא, הניף בידו לשלום.

אח"ז בשעה 4:30 נסע אד"ש לביתו. מעריב – 5:15, וירד למעריב (לאחר שחזר מביתו) בשעה 6:00. אחר מעריב חילק דאלארען על משך זמן. הלכתי עם מ.ש.ט. לדורמען לראות ווידיאו מה'קייבול'.

יום ב' דר"ח טבת נר ז'

ירד לתפילת שחרית לערך ב-10:10, עלה ואח"ז ירד למוסף. הלכתי על מבצעים, חזרתי לתפילת מנחה – 3:25. לאחר מנחה – הדלק'נ, עלינו, אח"ז חילק 3 דאלארען לכ"א, עשו טומעל שהנשים ילכו ערשט, וכן הי', מכיון שצריכים להלדיק שבת ליכט.

בבוקר נתן הוראה שאי"צ להניח נר שידליק כל השבת ושיפרסמו זה בכ"מ ומקום.

זאת חנוכה ב' טבת ש"פ מקץ

כ"ק אד"ש ירד לתפילת שחרית בשעה 10:00. כשנכנס, אראפגעלייגט הסידור וכו' והתחיל לסדר הטלית, ובאמצע (כשניגנו "שיבנה") הסתובב אינגאנצן ארום ועשה בידו פ"א. ירד להתוועדות בשעה 1:40. כשניגנו "שיר מזמור" עודד בידו להילד ודיבר כ"ק אד"ש עם הילד.

שיחה א' הי' עד 2:45 – חנוכה שיש בו ב' שבתים ונעוץ תחילתן בסופן וכו'. דיבר באריכות שכל ענין צריך להיות בטבע דוקא כמו אצל אדמו"ר הזקן עם ה'שיף' שרצה שלא לומר קידוש הלבנה ע"י הנס אלא דוקא ע"י טבע. חנוכה – להאיר החוצה, הפצת המעיינות חוצה שמביא הגאולה, וכ"א יש לו שייכות לזה. עכשיו תפילות במקום קרבנות תקנום, והעיקר הוא המעשה בפועל הפצת המעיינות חוצה וכו', ויה"ר שתיכף אהרן ידליק את המנורה בביהמ"ק וכו' ותיכף ומיד ממש!

לאחר השיחה ניגנו "אימתי קאתי מר" און דער רבי האט געפאטשט מיט די הענט, כמה פעמים התחיל להביט להצדדים והפסיקו לנגן, און ארומגעקוקט ובפרט להצד ששם הילדים (על ה'בליטשערס') ואמר: ס'איז אנגעקומען א קבוצה פון קינדער סיי אינגעלאך סיי מיידלאך, זאלן זיי זאגן לחיים, ואמר שגם הקהל יאמרו לחיים שיוסיף בהשמחה. ושאל לייבל אויב ס'איז שייך אז די מיידלאך זאלן זאגן לחיים, וחייך (וצוה שינגנו ניגון (?)), וניגנו "דיין נצח" ועשה בחוזק עם ידו הק' משך זמן, והקהל הי' בשמחה גדולה. אח"ז ניגנו "השנה תהא שנת ניסים וכו'", ושוב עשה בידו.

שיחה ב' – ס'איז דאך א שנה שהתחלתו הוא יו"ט של ר"ה שחל להיות בשבת, וכן חנוכה הוא בשבת – חנוכה הוא ח' ימים, התחלתו שבת וסופו. וההוראה לכ"א שצריך להיות "ושבתה הארץ שבת להוי", שאע"פ שנראה כענין של חול צריך להיות בזה ענין של שבת קודש, ותיכף ומיד ממש!

הביט קצת ארום (ארומגעקוקט) וצוה ליואל להתחיל "על ניסיך וכו'" ועשה בידו הק'.

שיחה ג' – בקשר להתוועדות היום אחר מנחה וכן בלילה, ולהשלים כל הענינים שלא עשו כל החנוכה וליתן חנוכה געלט, וכן אלו שהגישו משקה המשמח וכו', ותיכף ומיד ממש!

לאחר החלוקה התחיל לנגן ניגון ההקפות, אח"ז צוה להחזן שי' לנגן יה"ר שיבנה, אח"ז עורר ע"ד אמירת ברכה אחרונה (4:00). במשך ההתוועדות חייך כמה פעמים לבראנעווער שי', וצוה לו פ"א שיאמר לחיים, ואמר על כוס מלא.

ב"שים שלום" ניגנו (כרגיל שמנגנים הניגון של "וביום שמחתכם וכו") ועשה בידו הק' על הסטענדער, והביט להצד שמאל (כמעט אינגאנצן ארומגעאגאנען ועשה בידו הק' על הסטענדער). לאחר ההתוועדות חזר ר' יואל כהן שי' חלק מההתוועדות. מעריב למעלה – 5:20.

שמעתי שמוצ"ש ראה כ"ק אד"ש הווידיאו של ה'קייבול', שבשעת מעשה לא ראה כמה ענינים כמו א"י.

ד' טבת

בלילה הראו הווידיאו מה'קייבול', אח"ז התוועדנו עם פיטשע בקשר לה' טבת.

ה' טבת – כ"ק אד"ש חזר מהאוהל בשעה 6:10, לערך בשעה 6:40 חילק דאלארען.

ז' טבת – חזר מהאוהל בשעה 5:20 (מוקדם מהרגיל).

ח' טבת – הלכתי על מבצעים עם ל., לא הנחנו תפילין עם אף א'.

ש"פ ויגש ט' טבת

(לאחר שבת צלצלתי ליאסקע שי' ונתן לי חזרה).

שיחה א' – דיבר אודות אהבת ישראל כמו שאומרים קודם התפילה, והוא הוראה לכ"א, כמו שנדפס בהסידור ע"י האר"י ז"ל, ובדיבור כולם שוה. ובאים לפ' ויחי שהוא די בעסטע יארן פון יעקב, ומה זרעו בחיים אף הוא בחיים, ועכשיו יש הדגשה יתירה ללכת באורחותיו של יעקב אבינו – עומדים אחר שנת תשמ"ט (ואחר תשמ"ח (?)) ועומדים בתש"נ תהא שנת ניסים, וכבר לאחרי ג' חדשים, אחר חנוכה, וכשאומרים ה'תש"נ – אומרים גם הה' של האלפים להדגיש שע"י מעשינו ועבודתינו של כל השנים יבוא הגאולה "בנערנו וכו'", ועומדים כולם בביהמ"ד נשיא דורנו, ותיכף ומיד ממש.

שיחה ב' – שאל שאלה בפרש"י הא' – כרגיל עומדים על פרש"י הא' – בפרשתנו כתיב כו' ומפרש רש"י "דבר דבר באזניך", ולכאורה לאחר שדיבר יהודה ליוסף, פאסט צו דאס זאגן, ולא תירץ. ואמר שעכשיו שנת הארבעים – אזניים לראות וכו' ודיבר באריכות עד"ז.

שיחה ג' – הוראות בפועל שעכשיו נוגע יותר כמו יהודה ויוסף – שני סוגים בעל עסק ויושב אהל, שבעל עסק צריך לקבוע עיתים לתורה ויושב אוהל צריך ליתן צדקה, וזהו ענין שנוגע לפיקוח נפש ממש, ודיבר שיש ארבע לשונות עד"ז. וסיימו בענין של מעשה בפועל – חלוקת המשקה, וממנו יראו וכן יעשו (3:15).

עשירי בטבת (יהפך לששון)

כ"ק אד"ש חילק דאלארען עד 2:15.

מנחה, אמר הפטרה – שמענו זה כאן. לאחר מנחה (כרגיל בתענית) הי' שיחה, התחיל 3:45 עד 4:15. התחיל שהוא יום עשירי בקודש ככל "עשירי יהי' קודש" כמרומו בפסוק, וחודש טבת שהגוף נהנה מן הגוף, ודיבר אריכות בזה בעבודה, הגוף למעלה נהנה מן הגוף דלמעלה. הזכיר אודות קיצו של הלקו"ת ואמר שצריכים משיח למטה מי' טפחים, העיקר הוא לא הנשמה אלא העיקר הוא הגוף נהנה מן הגוף דמלמעלה בנים ובנות עוסקות בתומ"צ, ושננתם וכו', הגלות הוא כלי לקבל בו הא' – אלופו של עולם. אחר השיחה חילק דאלארען לכ"א עד ..

י"א טבת – נסע להאווהל. אחר מעריב חילק דלארען לכ"א.

י"ב טבת – לאחר מעריב יצא כ"ק אדמו"ר שליט"א לקדש הלבנה.

י"ד טבת

חזר מהאווהל לערך בשעה 5:50. לאחר מנחה-מעריב – 6:20, אמר כ"ק אד"ש שיחה.

דיבר שהיום הוא יום ו' – ב' פעמים כי טוב יותר מיום ג', יום ו' הכל מוכן לסעודה – ערב שבת. פ' ויחי יעקב – כ"א יש בו ניצוצו של יעקב אבינו, עומדים ב"קיימא סיהרא באשלמותא", כבר כלו כל הקיצין וכו'. הזכיר אודות לעשות הכנות כיון שהוא בל' ימים קודם עשירי בשבט, ויעשו

ההתוועדות דיו"ד שבט בהשבת שלפנ"ז, וביו"ד שבט יהיו על הציון ונסעו באופן ש"נתן לב לדעת וכו'", ויאמרו משהו בקשר להיום וכן על המאמר שנתן על יום זה, ויתחילו ההכנות מתאימות לזה מהיום.

בלילה התוועד עמנו ר' גורארי מבופאלו. דיבר שלא יהי' חיצון, וסיפר מיחידות שלו שפעם אמר לו אד"ש אז ער זאל נישט זיין אויף יום ה' בלילה.

ט"ו טבת – הלכתי על מבצעים עם ל., הנחנו תפילין עם א'.

ט"ז טבת ש"פ ויחי

ירד להתוועדות בשעה 1:35. שיחה א' הי' עד 2:35.

דיבר שיש כמה דרגות בחיותו של האדם, א' – אופן טבעי, ב' – יש ענינים שמעורר שמחה שעושים עליו שהחיינו. ראובן, שמעון – דרגת ראי' ושמיעה, ועכשיו יש רק שמיעה ולע"ל יהי' גם ראי' כמו שכתוב בספר הבהיר, ויש כו"כ בחורים של תו"ת שלא שמעו מספר זה און מ'פארלאזט על לימוד רמב"ם – כל התורה כולה, ולכאורה הוא מופת – טאקע הוא ר"ת של רמב"ם "רבות מופתי בארץ מצרים".

לאחר שיחה א' ניגנו על לערך 15 מינוט ואד"ש עשה בחווק בידו הק'.

שיחה ב' – פ' חזק, והי' מנהג שהגבאי נתן [כסף?] לעשות התוועדות על פ' חזק, ויחזקו מנהג זה ויעשו זה, ויש כמה שעות אחר ההתוועדות שיתוועדו בעצמם ויש גם לדבר מה שלא דיברו כאן. ויהי' ענין של שמחה עד להריקוד ברגלים וינגנו א הקפות'דיקער ניגון. מיד שסיים השיחה, עמד מלא קומתו – כשמתחיל לנגן ניגון ההקפות דאביו ז"ל, וכשנגנו ה"פאל", האט דער רבי געציילט מיט די הענט 10 מאל ברותו זמן שגעפאטשט מיט די הענט. קודם שישב, הפסיק כרגע והביט על העולם (כמו שהוא גענוג) ואח"ז ישב.

אח"ז שיחה ג' בקשר לחלוקת המשקה (3:30).

י"ז טבת

לא' שעבר בדאלארען וביקש ברכה על פרנסה, נתן לו אד"ש ברכה, ועבר, ואח"ז אד"ש האט עם צוגערופען ואמר אז ער זאל מאכן אז עס זאל זיין רעכטס איבער לינקס, והוא לא הבין ולמה וכו', און דער רבי האט

אנגעהאלטן אינעם רעקל זיינעם ואמר: איך מייך בפשטות נעמען צום שניידער און מאכן רעכטס איבער לינקס.

כ"ק אד"ש חזר מהאווהל לערך בשעה 7:20. ב8:02 אמר שיחה ל7 מינוט לערך. אמר שעומדים בחודש שהגוף נהנה מן הגוף, עומדים ביום שלאחרי שבת, שהיום שקודם שבת הוא "קיימא סיהרא באשלמותא", וכל יום בשבוע יש בו ענינו מיוחד – שירו של יום זה, יום ראשון זונטאג, מאנטאג וכו' ואמר כל הימים, וכלו כל הקיציין ויש תיכף הגאולה היום בלילה און דער רבי דער שווער בראשינו, ובפשטות ממש ואומר זה.

ח"י טבת – לאחר מעריב נסע כ"ק אדמו"ר שליט"א לבית.

י"ט טבת

לאחר תפילת שחרית נסע כ"ק אדמו"ר שליט"א (רק) למקוה, מעריב בשעה 5:30. היום הי' דידן נצח בקשר לזה שהי' 'עפיעל' שכ"ק אד"ש ילך למשפט וכו'.

לאחר מעריב נכנס הר' יודל קרינסקי ליחידות ל20 מינוט, שמעתי... ראה שאד"ש איז זייער אויפגעלייגט. יודל שאל באם לעשות 'קייבול' בכל העולם וכו' וכו', ואמר: עס וועט נישט זיין קיין התוועדות, אלא השבת יהי' השבת לפנ"ו. בהיום עצמו וועט מען רעדן א פאר ווערטער, מ'האט געטראכט וועגן טיילן דאלארען, אבל מחלקים רק אחד. דאס איז א טאג וואס מ'דארף זיך נישט ווארפען פאר די...

התוועדנו עם יאסי ראזענבלום ור' איטקין דיבר לעשות הכנות מתאימות ליום יו"ד שבט.

כ' טבת – יום ההילולא של הרמב"ם

כ"ק אד"ש חזר מהאווהל לערך בשעה 6:10. ב-6:40 – לאחר מנחה-מעריב אמר שיחה ל-15 מינוט לערך.

התחיל שעומדים בסיומו של יום ההילולא של הרמב"ם וכל פעולתו וכו' פועלים פעולתם כמו שכתוב באגה"ק של אדמו"ר הזקן, וחיזק הענין שכל א' ילמד – מה טוב – ג' פרקים ליום ע"מ לסיים במשך שנה אחת לערך. מלבד הסיום בענין צדקה, ידברו ג"כ ענין של הרמב"ם של יום זה בסוף הלכות חומ"צ (פרק הא' של היום), כתוב שאם חלק מהם ישנו, כ"ז שישאר

אחרים שעושים עדיין הסדר יכולים לחזור אותם שישנו אחר זמן ויצטרפו וכו'.

אמר כל ההלכה, ויש הוראה נפלאה מזה – יש כמה צדיקים "ועמך כולם צדיקים", וכשמישח יבוא, יצטרפו אותם עמם (כן הי' משמע הפשט בזה). וגם כתוב "אין מפטירין וכו'", שאחר הגאולה לא יהי' ח"ו ור"ל הפסק בזה, אלא גאולה אמתית וכו'.

כ"א טבת

כ"ק אד"ש חזר מהאוהל בשעה 6:00. ב-6:30 – לאחר מנחה – מעריב חילק דאלארען לכ"א ע"מ ליתן לצדקה (מהבית).

כ"ב טבת

הלכתי על מבצעים עם ל., הנחנו תפילין עם 2 אנשים – א' מהם 72 יאר קיין עין הרע, הוא הניח תפילין כמה פעמים בחייו, וכל שבוע לא הי' לו היכולת להניח, ושבוע העבר החליטו עמו שבשבוע זה יבוא ב-4:00, וכן הי' והניח ודברנו עמו קצת, והוא זייער אינטרעסירט.

יצא לאור מאמר לכ"ד טבת, טעלזנער שיחי' שלח המאמר לכל המקומות על הפאקס ואח"ז (כנראה שהי' אח"ז) ידעו ממזכירות שיגנזו המאמר, ובניו יארק גופא לא פרסמו המאמר – לא שמעתי לע"ע הפרטים שבוה.

כ"ג טבת ש"פ שמות

צלצלתי ליאסקע ונתן לי חזרה.

התוועדות קודש של כ"ק אדמו"ר שליט"א: ירד 1:30.

שיחה א' – התחיל: מ'זוכט אן ענין צו לערנען במעשה בפועל, פעמים הוא אויבנאויפיק ופעמים אינו, ועכשיו הוא אויבנאויפיק – פ' שמות מבה"ח שבט, יש בו עשירי בשבט "עשירי יהי' קודש", ולגלות בכל א' הקודש שבו. דיבר אודות הו' לשונות שאומרים כשמברכים החודש, "ישועות" – גאולה העתידה, "נחמות" – ביהמ"ק הג' נחמה על החורבן. זה כבר ב' אלפים שנה, ודבר שאינו מובן כלל בשכל התורה ושכל אנושי למה לא בא ג' השלם ב"ונאמר אמך".

ויה"ר שמשויה יבוא עוד קודם מנחה וקודם מוצ"ש שהוא היארצייט של אדמו"ר הזקן בעל התניא והשו"ע, ואפי' ניט חסידים רופן עם אן "בעל התניא והשו"ע". לאחר השיחה ניגנו והי' לעבעדיק.

שיחה ב' – עורר אודות מעשה בפועל ביום כ"ד טבת ללמוד תניא ושו"ע, ובכלל, הלימוד פרק תניא קודם התפילה. דובער – פעם כותבים זה ביחד ופעם ב' שמות, בנשיא דורנו – יוסף ויצחק, ועסק בב' הענינים. סיום הסדרה "למה הרעתה", ועכשיו לא יהיו צריכים להדינגעניש, אלא יבוא תיכף הגאולה, וזהו.

שיחה ג' – עורר ע"ד הנ"ל (הנ"ל הי' בשיחה זה – ללמוד תניא וכו'), חלוקת משקה ופרסום ע"ד מה שעושים, ואע"פ שלכאורה "הצנע לכת", אבל צריכים להודיע לאחרים כדי שהם ילמדו ממנו. אמר לקאגאן לומר לחיים, שאל יצחק קוגען איך אמו, ונתן להילדים עפעס וואסער.

בבוקר נפטרה ל"ע הילדה של טאכטעל שהיתה חולה משך זמן וכו', היא היתה 7 יאר, ר' איטקין הלך להלווי' – האם שלה היא האחות שלו – וכן מוישי רפפורט הלך – הוא ה'קאזין' שלה.

כ"ד טבת

בבוקר עשו שיעורים עם הבע"ב, חסידות – 8:00, אח"ז תפילה, אכילה, לימוד, והלכו עם טאנק על מבצעים ל'קאלידש' – 4 תפילין, 2 קרקפתא.

חזר מהאוהל לערך בשעה 7:15. לאחר מנחה-מעריב – 7:45 חילק דאלארען ע"מ ליתן לצדקה – לכ"א.

שמעתי מר' גרין שפעם בתהוועדות דיו"ד שבט משנים הקדמוניות כשאמר לחיים, עשה אד"ש לו בידו הק' סימן תמיהה. ביום שלאח"ז כתב מכתב לכ"ק אד"ש – על מה כיוון, וענה לו על מה שכתב (כתב לפנ"ז עוד ענין אחר), וכתב גם בקשר ללימוד חת"ת וכו', וביום זה של ההתוועדות לא למד חת"ת, שכל היום הי' באמצע הדרך לבוא לההתוועדות.

כ"ה טבת – הסדר כרגיל.

כ"ו טבת

נפטר ל"ע אשתו של ר' שלום פויזנער שי', הי' פתאום ממש בבוקר בהבית, לא היתה חולה לפני"ז, אלא בבוקר אמרה זי פילט נישט גוט. הלכנו לומר תהילים, אח"ז האט מען באגלייט ביז 'ליובאוויטש סענטער', אח"ז הלכו לניו יארק לילך אין פראנט פון 770, אח"ז ילכו לא"י ושם יקברוה. הוא – ר' שלום שי' – לא שומע טוב, הוא קע"ה 88 יאר, הוא שאל לבתו מרת דערען – רוצה לידע כל פרט מה עושים עם זה וכו', ושאל איך קרה זה, היא לא היתה חולה.

כשעבר הלוי' לפני 770, יצא כ"ק אדמו"ר שליט"א להלוי' והלך עד פינת קינגסטאן-איסטערן פארקוויי, ואחר שהלכו, עמד שם לערך 25 מינוט והביט לאותו צד, אח"ז נכנס לפנים. כשחזר הי קצת מים, וקפץ קצת איבער דעם.

לאח"ז עבר הלוי' של מרת הלפרין, היא היתה לערך 30 יאר, ואד"ש יצא להלוי' ואח"ז נכנס, ואחר זמן ירד לתפילת מעריב. לאחר מעריב חילק 2 דאלארען לכ"א ע"מ ליתן לצדקה.

נולדה לאשתו של ר' דערען (שהוא אייניקל של מ. פויזנער) בת למז"ט.

כ"ז טבת

עשו מנין להתפילות בביתו ששם נפטרה מ' פויזנער, וכן אי"ה עד סוף שבעה, הם יושבים שבעה באה"ק.

כ"ח טבת

חזר מהאוהל בשעה 6:15. בשעה 6:45 אמר שיחה ל 12 מינוט. דיבר אודות יום שישי שהוכפל בו כי טוב ובהוספה על יום ג', והוא עש"ק (שמי שטרח וכו') שבת ר"ח, והוראה מהלבנה לכ"א שצריך להיות הן משפיע הן מקבל, ויכולים להגיע לזה בנקל. לא הזכיר בהשיחה אודות חלוקת דאלארען אשר על כן כרגיל חילק.

כ"ט טבת

הלכתי על מבצעים עם ל.. זה שמניח תפילין לא הי' שם, חילקו כמה לחיים ס'. ... אח"ז הלכו לשלום זכר של ז.ש. אח"ז לשלום זכר בביתו של ר'

קהת ווייס, סיפר כו"כ מעשיות, וכאן אני רושם כמה מהמעשיות שזכרתי
.....

א) פעם אמר הרבנית הצדקנית שלכתוב אגרות וע"ז בוכה כ"ק אד"ש כל הלילה טוט מען, אבל צו לאזן אד"ש לעשות מה שמעורר לו שמחה ולא להפסיק השורה באמצע כוס של ברכה (וכו' וד"ל).

ב) פעם הגבי' קהת ווייס הטלפון ואד"ש הי' על ה'ליין' ואמר שהוא יבוא מאוחר על סליחות (הי' מוצ"ש) און מ'זאל נישט ווארטן, והתחילו והתפלל החזן זייער פאמעלעך ולא הגיעו אפי' לקדיש, וכשאד"ש בא התחילו עוה"פ מאשרי.

ג) הי' זמן (מסתמא הרעבעצין נסע ערגעץ וואו) שאשה א' בישל בשביל כ"ק אד"ש, ולא הי' מסודר והי' לילות שלא אכל כ"ק אד"ש 'סאפער'.

ד) הי' בלילה, והוא ושני ישב למעלה, ואד"ש ירד ואמר להם שילכו לביתם, וכמדומה לי אמר שאד"ש חזר עו"פ 4:00 לראות אם הם שם.

ה) פעם ירד אד"ש באמצע כשזרקו משהו מא' לשני, ואד"ש אמר אז ביי אונז פלעגט איינער נעמען א שוך און ווארפען.

ו) פעם אחר מעריב שאל אד"ש לו (לקהת) אם יש לו 'קאר' וענה בחיוב, אמר לו אד"ש פיר עם אהיים.

ז) קודם הנשיאות התוועד כ"ק אד"ש למעלה בהזאל, התוועד אצל החלון, ישבו 15-20 חבר'ה. פעם אד"ש געשפרונגען איבערן טייש וישב באמצע.

ח) זוכר כשאדמו"ר מהריי"ץ הביט למעלה מהחלון לראות הילדים בה'ראלי' שהי' למטה בהחצר.

ט) כשהיו צריכים לקנות המקום לה'קעמפ' בגן ישראל ניו יארק, אמר לה ר' חאדאקאו שרוצה ליתן רק 75, ואמר לה: מה היא רוצה יותר שילדים יבואו און טאן אין דעם או לקנות לאחר במאה ולא יעשו כלום, והיא בכה והסכימה, מחר בא א' שיקנה במאה אבל היא כבר הסכימה.

י) א' שאל אד"ש למה יש לו טיכעל בהקעשענע בשבת, וענה: אין עולין למעלה וכו'.

יא) שמח"ת הי' מחלק יין בתנאי שיוסיפו בלימוד התורה, און ס'האט נישט געהאלפן, והפסיק. ניגן הניגונים בשמח"ת על 'באקס'.

ב' שבט - כ"ק אד"ש חזר מהאוהל בשעה 7:15, וחילק דאלארען בשעה 7:53.

ד' שבט

בבוקר הלכתי עם ת. לר' קהת ווייס, סיפר מעשה - הי' זמן שהפסיקו כוס של ברכה אחר זמן, ואמר הרעבעצין: צו שרייבן בריף און מאכען דער רבי וויינען משום הבריף, לזה אין משימים לב, אבל להפסיק באמצע דבר שמעורר שמחה אצל הרבי, לזה עושים?

במנחה ניגנו ניגון חדש שעשו מקאפיטל מ', ויש בו "לב לדעת וכו'". בסוף יצא להלוי' לערך בשעה 4:00 - היום נפטר בעלה של אחותו של ברוך שלום שניאורסאהן באה"ק, הוא גר בבורו פארק, הוא הי' 100 יאר. כ"ק אד"ש יצא להלוי', דיבר עם האשה האלמנה ל 5 מינוט בקשר צו רייסן קריאה וכמה ענינים, שהה עד שה'קאר' שהיא היתה בו הלך, ואח"ז נכנס (הכריזו ב- 770 שכולם יצאו להלוי'). לאחר מעריב נסע כ"ק אדמו"ר שליט"א לביתו.

בעת תפלת שחרית בביתו, ו' שבט

ה' שבט

לאחר מעריב - 5:55 -
אמר שיחה על שתי דקות,
דיבר שהוא יום ד' - מעלי
שבתא .. ואח"ז יו"ד שבט
ארבעים שנה ש"קאי
איניש אדעתי דרבי",
ויעשו הכנות ליום זה כ"א
כפי שיעורא דילי, ובפרט

שעומדים אחר תפילת ערבית ואחר "אך צדיקים" ויהי "ישבו ישרים את פניך". חילק 3 דאלארען לכ"א.

ו' שבת

חזר מהאוהל לערך 6:25, 7:07 אמר שיחה: ס'איז דאך ערב שבת שמיני' מתברכין כולוהו יומין וגם יום היארצייט של שנת הארבעים – "נתן ה' וכו'", ושבת קשור עם הטירחא שלפני'. ויה"ר שיהי' בהצלחה רבה ומופלגה, וזה יהי' אם יבוא הגאולה שאז יהי' "לב לדעת וכו'" – ג' מוחין, שבע מדות וכמדובר כמ"פ, ויהי' בשמחה, ונשמות בגופים ילכו וכו', ועיקר המוחין לע"ל, בשנת הארבעים, והמשיך – בארצנו, ושם בעיה"ק ובהר הקודש וקה"ק, ותיכף ומיד ממזש!

אחר השיחה חילק דאלער א' לכ"א ע"מ ליתן לצדקה שמקרבת את הגאולה. בלילה לערך 10:30 הלכו עם 'באס' וכמה מאנ"ש צו פארן צום רבי'ן שליט"א, הגיעו 5:00 בבוקר.

ז' שבת

בשעה 4:00 יצא מענה מכ"ק אד"ש ושיינא [אחותו] כלה עם יוסף פעלדמאן מאוסטרלי'.

הגיעו קיין עין הרע ריבוי אנשים לכבוד יו"ד שבת. כשנונס לקבלת שבת, ניגנו זייער שטארק ועשה בידו הק' לאחר שהגיע להסטענדער. כשיצא – מצד ריבוי הקהל (לא עשו שביל מקודם (?)) – הי' צריך לשהות כרגע לילך.

ש"פ בא ח' שבת

שעות קודם שחרית הי' קהל גדול לבא צו קריגען עליות לתורה. כ"ק אד"ש ירד לתפילת שחרית בשעה 10:05. לאחר שחרית הלכתי להיכנס אונטערן טיש, אבל לא הי' ביכולת ליכנס מצד ריבוי הקהל והלכתי למקומי הרגילה והי' זייער געפאקט (יותר מתשרי).

ירד להתוועדות לערך בשעה 1:35.

שיחה א' – דיבר אודות ש"פ בא שכתוב בי' על צבאותם, שיהודים הם למעלה מזה, חלק השני מהשיחה – ברכות שמישיח יבוא תיכף.

שיחה ב' – ביאר כל הענין של "קאי אינש אדעתי' דרבי'", "אינש" – אפי' חלק האנושות שבו, "דעתי" – ענין של דעת ענין הכי נעלה, "דרבי'", וביאר כל הענין של "לב לדעת" – דעת, "עינים לראות" – בינה, "אזנים

לשמוע" – חכמה, וביאר כ"ז. אח"ז אמר: יש ששואלים מה עושים, מה ענינו של שנת הארבעים, וביאר ע"פ הנ"ל שצריך להיות מציאות חדשה אז ער איז אן אנדערע מענטש, ער בייט זיך אינגאנצן, ודיבר בכ"ז באריכות.

שיחה ג' – הוראות לפועל לעשות ביו"ד שבט: ליתן צדקה במספר ארבעים, וללמוד תורתו של בעל ההילולא, וכן בקשר לשנת הארבעים לחזק המוסדות ולפתוח מוסדות חדשות ולהוציא לאור – וכמו שעשו עד עתה – קובצים חידושי תורה לכבוד שנת הארבעים. לאחר השיחה, כשניגנו, עשה בראשו ועשה בידו הק' כמ"פ לחזק הניגון.

שיחה ד' – חלוקת המשקה. חילק כו"כ וכמה קנקני משקה, לאחר זה שתה הכוס, ואח"ז התחיל לנגן ניגון ההקפות דאביו ז"ל, אח"ז צוה להש"ץ שי' לנגן "שיבנה וגו'", ומשום איזה סיבה המשיך חלק מהקהל לנגן וחלק צעקו שא! שא! ואח"ז הפסיקו (מכיון שליבל עשה בידו שיפסיקו), והתחיל י"ה"ר וכו' (ב"שיבנה" עשה בידו הק' (?)). אח"ז אמר: די וואס דארפן מאכען א ברכה אחרונה וועלן זיכער ברכה אחרונה (4:15).

אח"ז התפללו מנחה, ר' שלמה קונין התפלל. ב"שים שלום" ניגן וכ"ק אד"ש עשה בידו הק' על הסטענדער והמשיך הניגון ב' פעמים. מעריב – 6:05.

בלילה הי' קעמפ רייניון, רובו ככולו של הקעמפ הי' שם ... כ"א חתם שמו על בקשה שרוצים שיהי' להם כוחות לעשות כל עניני טובים ושמשיח יבוא תיכף.

ט' שבט – ערב יום העשירי יהי' קודש

חילק דאלארען פון עלף אזייגער ביז פינף אזייגער. לאחר זמן ירד

להתפלל מנחה, האפענטלאך אכל משהו. כשעלה אחר מנחה, נכנס קבוצה ונתנו לכ"ק אד"ש אלבום וכו', וכ"ק אד"ש ענה אותם, והי' רמקול.

בתפלת שחרית לפני העמוד, יום הבהיר יו"ד שבט

בשעה 6:15 ירד לתפילת מעריב, הי' קהל גדול קעה"ר. לאחר מעריב – 6:35, עלה על הבימה ואמר שיחה קדושה.

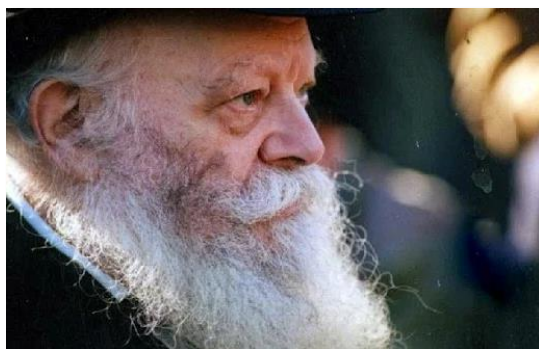
התחיל: ס'איז דאך ויהי בארבעים שנה מפעם הא', וכתוב באגה"ק "כל עבודתו שעבד וכו'", והשלימות בכ"ז היא כשעובר 40 שנה, שהפצת התורה וחסידות חב"ד הי' ריבוי מופלג, וענין זה מודגש בשמו "יוסף יצחק". כשנולד, ידעו מיד שהוא יהי' הממלא מקום.

נוסף לכללות ההתבוננות צריך להיות התבוננות פרטי, חב"ד תובעת שיהי' שלימות בכל הענינים, בתחילה "מודה אני וכו'", ודיבר כל הענין בעבודה, וזה ניתן לכ"א לכם. כו"כ דורות רצו לגלות הקץ, אבל ראו שישאר ניצוצים, ובמילא פעלו עליהם לדחוק אותם – אע"פ שראו שישארו בגלות כוללל חב"ד'ניק בגלותא – אבל בזמן זה שכבר כלו כל הקיצין, צ"ל הגאולה בלי שום צפי' ובלי שישאר אפי' ניצוץ.

ובנוגע למעשה בפועל, יתנו צדקה במספר ארבעים, כמו זה הבקשה להקים מוסדות, ובפרט שכבר השתתפו בזה מקופת רבינו והשתדלו שיבוא להמוסד עוד קודם יום ההילולא.

אחר השיחה חילק דאלארען על לערך שעה. לא נסע להאוהל היום.

יום העשירי יהי' קודש יו"ד שבט שנת הארבעים

בעת שיירת הטנקים לכבוד יובל הארבעים, יום הבהיר יו"ד שבט

התפלה שחרית הי' גאנץ הויך, בחזרת הש"ץ אמר "וקרנו" עם הניגון. לאחר שחרית, כשעבר ליד 770 טאנק'ן, יצא כ"ק אדמו"ר שליט"א לראות, והי' ציור נפלא – הטאנקן

הולכים איינער נאך א צוויטען... ואומרים שהוא ארבעים שנה לנשיאות וכו', ואד"ש מביט ע"ז, עמד שם עד לאחר שעברו ואמר לייבול לכ"ק אד"ש שעברו, ונכנס.

אח"ז הלך להמקוה, לערך 1:00 נסע להאווהל (הלכתי על מבצעים צו מיין רוט', דיברתי עמהם ע"ד יו"ד שבט – ידעו כבר מזה, מכיון שכתבו עד"ז בה"ניו יארק טיימס", הנחתי עם כמה תפילין).

בסיום חלוקת התניא, יום הבהיר יו"ד שבט

חזר מהאווהל לערך
6:15, 6:45 אמר
שיחה קטנה,
התחיל: ויהי
ארבעים שנה, תורה
שבכתב שבחסידות
– ספר התניא,
ויחלק זה עם ה-
כרגיל- דאלער של
צדקה. וחילק
גרויסע תניא'ס שהי'

מסובב עם פלעסטיק (עם דאלער בהפלאסטיק) וואס מ'האט געדרוקט ספעציעל, וחילק עד 12:15 לערך.

בתחילת החלוקה הי' שטופעניש ובלתי סדר, וכ"ק אד"ש אמר לחנינא ולייבל: זאל מען אוועקגיין, ועשה בידו כמ"פ מ'זאל אראפגיין. השוטים זיינען אראפ און צוריק ארויף וכל הזמן צעקתי עליהם ולא עזר. בלילה חזרו לפיטסבערג.

י"א שבט

כ"ק אדמו"ר שליט"א נסע להאווהל. כשחזר, לאחר מנחה-מעריב, חילק דאלארען ע"מ ליתן לצדקה. עשה קידוש לבנה.

י"ב שבט

נסע עוה"פ להאווהל. (שלא כרגיל ביום שנוסע להאווהל) בשעה 8:00 הי' יחידות.

התחיל שכרגיל שאחר שהיו ביחד ונוסעים, מתכנסים ביחד לחזק הקירוב א' להשני, וח"ו שמפרידים א' מהשני, ובמקום ביהכ"נ מקהילים. דיבר אודות אמירת "הריני מקבל" קודם מה טובו, ורואים ה"ואהבת" בעיני בשר. ויודעים בוודאות שיבוא הגאולה, וכ"א יהי' צוזאמען באה"ק וכו', ובכ"י

בתפילה מתפללים צום זעלבן מקום, ועומדים בעקבתא דמשיחא, החושך יכסה ארץ, כבר עברו 39 פעמים ועכשיו פעם ה40.

"עיניים לראות" אז ס'פארנעמט כל האדם, ומסיימים בהצדקה שמאחד הנותן והמקבל באיזה אופן שיהי' המקבל. ומקשרים זה בהשיעור חת"ת – שצריכים לחיות עם הזמן. והשיעור הוא השירה של היהודים, היו באחדות עם הנשיא משה, ואומרים "אז" שהולך על לע"ל, ואומרים זה בהקריאה של מחר ושבת, ויו"ד שבט אמרו זה, והגאולה בדוגמת קריעת ים סוף.

בהשיעור של יום ביום זה אומרים "לכו נרננה" שזהו רמז שעומדים תיכף ומיד בהגאולה והולכים בשמחה בביהמ"ק וכו', וענין הצדקה וההחלטות טובות באופן ש"לב לדעת וכו'". ומסיימים התהילים "כל הנשמה וכו'", ותיכף יהי' "הללו י-ה"... באופן נצחי, בשמחה ובטוב לבב.

ענו "אמן", והמשיך שהצדקה יזרו כו'.

לזכות

כ"ק אדמו"ר שליט"א

לזכות

הת' ברוך שניאור בן יהודית שי'
ברוין

לרגל הכנסו לגיל מצות
ביום ו' כסלו ה'תש"פ

שיצליחו השי"ת להיות חסיד ירא שמים ולמדן
ככוונת ורצון כ"ק אדמו"ר שליט"א
ולקבל פני משיח צדקנו תיכף ומיד ממש